

Miljø- og Fødevareministeriet
Att.: Charlotte Arp Vibegaard
Koncern Jura
Slotsholmsgade 12,
1216 København K

Landbrug & Fødevarer FmbA

Axelborg, Axeltorv 3
DK 1609 København V

T +45 3339 4000
F +45 3339 4141
E info@lf.dk
W www.lf.dk

CVR DK 25 52 95 29

Sendt via e-mail til carp@mfvm.dk

Hørings svar fra Landbrug & Fødevarer angående forslag til lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet

Landbrug & Fødevarer takker for muligheden for at afgive bemærkninger til forslag til lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Landbrug & Fødevarer finder det overordnet set positivt, at Natur- og Miljøklagenævnet og Klagecenter for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri lægges sammen i Nævnenes Hus i Viborg. Overflytningen vil sikre en høj grad af uvildighed i sagsbehandlingen, ligesom sammenlægningen vil skabe et stærkt selvstændigt nævn med mulighed for at oparbejde gode faglige kompetencer.

Det er afgørende, at der er paritet i sammensætningen af nævnets sagkyndige. Derfor vil Landbrug & Fødevarer gerne kvittere for, at dette princip stadfæstes i bemærkningerne til lovforslaget, således at hensyn til erhverv, miljø og natur vægtes ligeligt. Siden afskaffelsen af princippet om paritet i 2010, hvilket medførte, at en sag f.eks. kan afgøres udelukkende ved brug af sagkyndige indstillet af de grønne organisationer, har Landbrug & Fødevarer lagt vægt på at kravet om paritet genindføres ved behandling af de konkrete sager for derved at styrke nævnets legitimitet.

Landbrug & Fødevarer har imidlertid en række overordnede, særlige opmærksomhedstemaer, som vi redegør for nedenfor under de enkelte overskrifter under punkt I (1-3), hvorefter mere specifikke kommentarer til de enkelte paragraffer er anført i skemaform under punkt II (side 4ff).

I. Særlige opmærksomhedspunkter

1. Indstillingsret

Loven inddeler nævnene i 9 områder jf. tabellen i lovforslagets bilag 1. I den foreslåede opdeling fjernes Landbrug & Fødevarers indstillingsret i virksomhedssager (lovens § 4, stk. 1). I den nuværende lov har Landbrug & Fødevarer indstillingsret i det nævn, som behandler sager efter lov om miljøbeskyttelse, hvor virksomhedsforhold indgår (§ 5).

Landbrug & Fødevarer finder indstillingsretten helt central for nævnets fremtidige virke og finder det uklart, hvilke hensyn der er taget i forbindelse med indstillingsretten i forhold til de 9 områder. Landbrug & Fødevarer skal derfor anmode om et møde, hvor ministeriets overvejelser i relation til indstillingsretten nærmere kan blive belyst.

Landbrug & Fødevarer er særlig forundret over, at Landbrug & Fødevarer ikke har indstillingsret i sager, der vedrører industriforhold, jf. lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 1, jf. § 4, stk. 1. Landbrug & Fødevarer repræsenterer netop en bred vifte af medlemmer, der reguleres efter miljøbeskyttelsesloven, herunder miljøgodkendte virksomheder, som ikke er repræsenteret af hverken DI eller Håndværksrådet. Via Miljø- og Fødevareministeriet har Landbrug & Fødevarer fået

Landbrug & Fødevarer er erhvervsorganisation for landbruget, fødevarer- og agroindustrien. Med en eksport på over 156 milliarder kroner årligt og med 169.000 beskæftigede repræsenterer vi et af Danmarks vigtigste eksporterhverv.

Ved at nytænke og synliggøre erhvervets bidrag til samfundet sikrer vi vores medlemmer en stærk placering i Danmark og globalt.

oplyst, at bestemmelsen om indstillingsret vil blive tilpasset. Vi ser derfor frem til at få dette skriftligt bekræftet.

Det fremgår af bemærkningerne til forslaget § 2, stk. 5 og 6, at et sagkyndigt medlem ikke er inhabilt, blot fordi der skal behandles en klage, som involverer den indstillingsberettigede organisation eller et medlem heraf. Det fremgår endvidere, at nævnsmedlemmer ikke må modtage instrukser fra nogen under udførelsen af deres opgaver i nævnet. Reguleringen er ikke nærmere beskrevet. Det er indlysende, at de pågældende medlemmer af nævnet udelukkende udpeges på grund af deres faglighed og skal agere uvildigt. Både i dag og fremover er det afgørende, at medlemmerne ikke træffer afgørelse som interesserepræsentanter underlagt en instruktionsbeføjelse. Landbrug & Fødevarer går ud fra, at der ikke med de valgte formuleringer sker en realitetsændring i forhold til, hvad der allerede følger af praksis og forvaltningsrettens principper om konkret inhabilitet mv., men skal for god ordens skyld bede Miljø- og Fødevareministeriet om at redegøre for rækkevidden af bestemmelsen, før vi kan kommentere bestemmelsen nærmere.

I forlængelse heraf bemærkes, at der i lovforslagets § 3 lagt op til, at der i hver af de 9 afdelinger i nævnet vil være 2 sagkyndige. Det er efter Landbrug & Fødevarers opfattelse utilstrækkeligt, da det kan gå udover pariteten, hvis en af de sagkyndige findes inhabil i en konkret sag. For at sikre mod risikoen for manglende paritet bør det som minimum være nødvendigt, at der i hver af de 9 afdelinger findes 4 sagkyndige medlemmer. Herved ville man også undgå udfordringer forbundet med det forhold, at organisationer og foreninger skal indstille sagkyndige medlemmer i forening. Det fremgår desuden af forslaget § 3, stk. 2, at det alene er de relevante styrelser under Miljø- og Fødevareministeriet, der indstiller personer med særlig kompetence til ad hoc beskikkelse, hvis sager kræver tiltrædelse af yderligere sagkyndige. Landbrug & Fødevarer betragter dette som værende i strid med paritetsprincippet, da relevante organisationer ikke også har denne indstillingskompetence.

Legitimiteten af nævnets afgørelser styrkes, hvis der er krav om paritet, så der i alle sager med bistand fra sagkyndige deltager to eksperter.

Landbrug & Fødevarer antager, at miljøbeskyttelseslovens regler om opsættende virkning af klager fastholdes i det nye klagenævn, således at fravigelse af det klare udgangspunkt om opsættende virkning, forudsætter særlige omstændigheder. Landbrug & Fødevarer mener desuden, at dette udgangspunkt om opsættende virkning af klager skal udbredes til at gælde alle sager, der behandles af Miljø- og Fødevareklagenævnet

2. Organisering

Landbrug & Fødevarer skal understrege vigtigheden af, at synergi ved den organisatoriske og fysiske sammenlægning af Natur- og Miljøklagenævnet og Fødevarestyrelsens Klagecenter udnyttes fuldt ud. Det betyder blandt andet, at den enkelte klageinstans bør have pligt til at videresende sager eller dele af sager, som er hjemhørende i ét eller flere af de øvrige nævn, så der sikres en fuldstændig effektiv sagsbehandling.

Kombinationsnævn

Kombinationsnævnet i det nuværende Natur- og Miljøklagenævnet sikrer en sagkyndig sammensætning og en lægsammensætning. Som udgangspunkt behandles miljö-sager (f.eks. miljøgodkendelser) af en sagkyndig sammensætning mens natursager (f.eks. § 3 sager) behandles af en lægmandssammensætning.

Det er væsentligt, at der kan findes nogle hensigtsmæssige løsninger på de sager som i dag skal indbringes for tre klageinstanser, så erhvervslivet ikke oplever dobbelt sagsbehandling eller lange sagsbehandlingstider. Der drejer sig f.eks. om sager, som omhandler både byggeri, plan og miljø. Disse sager skal behandles i Statsforvaltningen (byggeri), i det nye Planklagenævn og i Natur- og Miljøklagenævnet.

Landbrug & Fødevarer foreslår en løsning, hvor man i første omgang flytter klager fra byggeområdet fra Statsforvaltningen over i Planklagenævnet. Det kan herudover overvejes at etablere et one-stop-shop kombinationsnævn, hvor den modtagende klageinstans skal sørge for, at de forskellige dele af klagen bliver behandlet.

Landbrug & Fødevarer henviser i den forbindelse til bemærkninger afgivet i høringsvaret vedrørende lov om Planklagenævn, (Erhvervs- og Vækstministeriets j.nr. 2016-6399).

Kompetencer i det sagkyndige nævn

Det er for Landbrug & Fødevarer afgørende, at der i det kommende nævn vil være repræsentanter med nødvendige økonomiske kompetencer til at opfylde kravet om udarbejdelse af en teknisk/økonomiske vurdering af sagerne. Dette vil bevirke, at der i en række sager vil blive taget tilstrækkeligt højde for proportionalitetsprincippet i afgørelserne. Dette vil endvidere være i tråd med, at det af lovforslaget om planklagenævnet direkte fremgår, at medlemmer med indsigt i vækst og erhvervsudvikling, der udpeges af Erhvervs- og Vækstministeren, skal inddrages.

Der bør derfor i udvælgelsen af sagkyndige være fokus på at sagkyndige med bedre økonomiske kompetencer er repræsenteret, så det sikres, at der foretages en korrekt proportionalitetsvurdering. Cost-benefitanalyser bør således være et element i den samlede vurdering af en klagesag, så det sikres, at afgørelsens konsekvenser er vurderet tilstrækkelig.

Da en række sager er meget fagligt specifikke og samtidig meget komplicerede, er det ikke i alle tilfælde, at der kan findes en kompetent person i listerne over sagkyndige personer. Det kan f.eks. dreje sig om sager, hvor der er behov for eksperter i matematiske modelberegninger eller lignende, eller i sager, hvor den kompetente sagkyndige er inhabil.

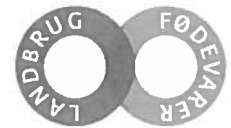
Den foreslåede indførelse af § 3, stk. 2, er retssikkerhedsmæssigt betænkelig, (jf. også bemærkningerne ovenfor på side 1), da det alene er de relevante styrelser under Miljø- og Fødevarerministeriet, der indstiller personer med særlig kompetence til ad hoc beskikkelse, hvis sager kræver tiltrædelse af yderligere sagkyndige.

Det bør i stedet i disse tilfælde f.eks. være muligt for formanden at indstille en ekstern sagkyndig person til visitationsudvalgets godkendelse. Denne mulighed vil sikre en væsentlig øget grad af faglighed samt uvildighed i nævnet.

Visitationsudvalg

Visitationsudvalget i det nuværende Natur- og Miljøklagenævn vurderer, om sager kan behandles i sekretariatet (formandsafgørelse) eller i det sagkyndige nævn. Medlemmerne i visitationsudvalget er udpeget efter indstilling fra erhvervs- og miljøorganisationer.

Det er Landbrug & Fødevarers opfattelse, at visitationsudvalget har en meget væsentlig rolle i forbindelse med klagesagsbehandling, og at funktionen bør fastholdes for det samlede Miljø- og Fødevarerklagenævn. En vigtig del af udvalgets funktion er blandt andet at vurdere, hvorvidt sager er principielle, og dermed skal behandles i det sagkyndige nævn. Det kan – efter Landbrug &

Fødevarers opfattelse - være med til at forhindre en "black box", hvor det alene er sekretariatet, der beslutter, hvordan en sag skal behandles. Udvalget er dermed med til at skabe en højere grad af gennemsigtighed i klagesagsbehandlingen.

Det anføres i bemærkningerne til lovforslaget side 36, at den nuværende visitationsprocedure kan moderniseres, så den erstattes med en orienteringsprocedure med indsigelsesmulighed. Landbrug & Fødevarer finder det meget betænkeligt, hvis udviklingen går i den retning.

Der bør tværtimod ske en styrkelse af visitationsudvalget efter den model, som vi har i dag. Det kan være med til at sikre, at der bliver foretaget flere afgørelser ved brug af sagkyndige. I dag afgøres langt hovedparten af klagesagerne via formandsafgørelser, hvor de sagkyndige ikke inddrages. Det meget høje antal af klagesager, som behandles som formandsafgørelser, er efter Landbrug & Fødevarers opfattelse et retssikkerhedsmæssigt problem. Der er en hårdfin balance mellem formandsafgørelser af enkelt juridisk karakter og afgørelser, hvor der alligevel forudsættes en afklaring, der kun bør fastlægges ved samtidig deltagelse af det læge- og eller sagkyndige nævn.

Der bør endvidere indføres et redskab som sikrer, at der i praksis ikke træffes afgørelse i forbindelse med visitationen. Sagsfremstillingen fra sekretariatet skal være objektiv.

3. Klagesagsbehandling

Faglig prøvelse

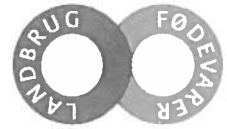
Det er positivt, at der lægges op til, at alle sager, der behandles i Miljø- og Fødevareklagenævnet skal undergå en fuld prøvelse af sagens jura og faktum. I afgørelserne fra Miljø- og Fødevareministeriets Klagecenter har den faglige prøvelse tidligere manglet. Landbrug & Fødevarer er enig i, at der er brug for en faglig prøvelse af sager på planteavlsområdet, herunder sager om arealernes tilstand og støtteberettigelse. Det skal endvidere bemærkes, at dette også gør sig gældende i forbindelse med de afgørelser, som Miljø- og Fødevareministeriets Klagecenter i øvrigt foretager, herunder f.eks. også krydsoverensstemmelse, dyrevelfærd mv.

Det fremgår af bemærkningerne til § 8, at størstedelen af de sager, der behandles i Miljø- og Fødevareklagenævnet forventes at skulle afgøres på formandskompetencen alene i det omfang, der allerede foreligger relevant afgørelsespraksis. Landbrug & Fødevarer skal i den forbindelse bemærke, at det er vigtigt, at alle sager gennemgår en faglig prøvelse uanset den tidligere afgørelsespraksis, eftersom den tidligere afgørelsespraksis (på Klagecentrets område) udelukkende har været på et juridisk og ikke på et fagligt grundlag.

Det er Landbrug & Fødevarers opfattelse, at der ikke i tilstrækkelig grad er tages højde for det forhold, at mange af klagesagerne af ressourcemæssige årsager reelt ikke vil komme for en domstol. Det er derfor betænkeligt, at den nuværende fordeling mellem nævns- og formandsafgørelser i Natur- og Miljøklagenævnet er så skæv (på henholdsvis 12% og 88%).

Sagsoplysning

Ifølge lovforslagets § 15 har nævnet adgang til under strafansvar, jf. forslaget § 24, at påbyde prøveudtagning, analyser og målinger m.v.. Bestemmelsen suppleres med § 16, hvorefter nævnet har ret til i forbindelse med sagens oplysning at foretage besigtigelse på stedet uden retskendelse. Begge hjemler er vidtgående og bør kun gennemføres som led i den sagsoplysning, som den relevante myndighed har gennemført forud for den påklagede afgørelse. En ekstra "kontrol" svarende til myndighedens er betænkelig retssikkerhedsmæssigt – herunder i forhold til legalitetsprincippet og Grundlovens § 3, idet det reelt et nævn, der skal træffe en afgørelse uden at dette sker som egentlig myndighedsudøvelse. Bestemmelserne er derudover behæftet med

bødestraf, hvilket igen må skærpe anvendelsesområdet til helt ekstraordinære situationer, hvor manglende oplysninger er afgørende, og hvor hverken den relevante myndighed eller part af egen drift vil eller kan tilvejebringe de efterspurgte oplysninger/dokumentation..

Landbrug & Fødevarer finder rækkevidden af disse to bestemmelser meget vidtgående og bemærker, at hver gang, et tvangsindgreb foretages, er det i princippet et brud på boligens ukrænkelighed, som beskrives i Grundlovens § 72. Myndigheder skal som hovedregel varsle tvangsindgreb senest 14 dage, før de dukker op, jf. retssikkerhedsloven, og det er for Landbrug & Fødevarer vanskeligt at se, hvordan "øjemedet forspildes", hvis hovedreglen i stedet er, at sådanne sagsoplysninger på stedet aftales med bedrifts- eller virksomhedsansvarlig forud for besigtigelse. Der vil være en gensidig interesse i en uafhængig sagsoplysning i forbindelse med nævnets sagsbehandling.

Efter Landbrug & Fødevarers opfattelse kan en fuld prøvelse godt finde sted uden adgang til besigtigelse uden retskendelse - i det mindste må parten i den situation kunne varsles om besigtigelsen uden at formålet hermed forspildes.

Klageberettigelse

Der bør sikres ligestilling i forhold til, hvem der er klageberettigede. I dag særbehandles de grønne organisationer, da de har langt bedre muligheder for at klage. Det skyldes, at de grønne organisationer bliver klageberettigede, hvis de f.eks. har som hovedformål at beskytte natur og miljø.

Det bør derfor sikres, at ikke kun organisationer, som har som formål at beskytte miljøet, har mulighed for at klage. Det bør blandt andet sikres, at også organisationer, der har som formål at sikre bedre rammer for vækst og beskæftigelse, får de samme rettigheder. For eksempel bør det være muligt for Landbrug & Fødevarer som organisation at klage over f.eks. vandplaner, som har voldsomme konsekvenser for erhvervet.

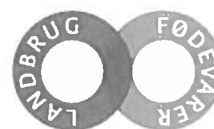
Klagetema

I lovforslagets § 11 er det anført, at nævnet kan begrænse sin prøvelse til de forhold, der er klaget over. Det er for Landbrug & Fødevarer væsentligt, at prøvelsesintensiteten afgrænses derved, at nævnet undlader at medtage erklæringer og sætninger vedrørende forhold, som udgør et såkaldt "obiter dictum", dvs. udtalelser vedrørende retsspørgsmål, som ikke er nødvendige for afgørelsen af den konkrete sag, da det skaber usikkerhed om, hvilken vægt man skal tillægge dette "dictum" generelt og i andre sager.

Sagsbehandlingstider

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget side 32, at regeringen er opmærksom på, at en sammenlægning af Natur- og Miljøklagenævnet og Klagecentret for Fødevarer, Landbrug & Fiskeri på kort sigt kan medføre et øget ressourceforbrug i forbindelse med organisationsændringen og udflytningen, og at udflytningssituationen har betydet en tendens til stigning i sagsbehandlingstiden og til en lavere produktion end ellers normalt for begge klageinstanser. Regeringen skønner, at sagsbehandlingstiden relativt hurtigt normaliseres.

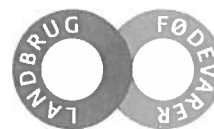
Landbrug & Fødevarer skal i den forbindelse opfordre til, at der sættes tilstrækkeligt med ressourcer ind til, at udflytningen ikke vil få betydning for sagsbehandlingstiden. Det er helt centralt for landmænd og virksomheders retssikkerhed, at sagsbehandlingstiden er så kort som muligt. Derudover vil lange sagsbehandlingstider vanskeliggøre den faglige prøvelse af sagerne, eftersom tidsrummet fra den aktuelle hændelse til den faglige prøvelse finder sted vil forøges.

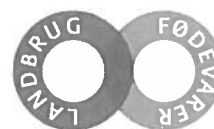
Ekspertudvalget for miljø- og naturklager fra 2011 anbefalede, at ministeren gives mulighed for at fastsætte maksimale sagsbehandlingstider for dele af processerne i klagesagsforløbet. Der bør åbnes op for denne mulighed, da det vil kunne sikre en hurtigere sagsbehandling.

II. Landbrug & Fødevarer har følgende specifikke kommentarer knyttet til bestemte sider i de almindelige bemærkninger samt paragraffer (med dertil hørende bemærkninger til de enkelte paragraffer på side 49ff) i lovforslaget:

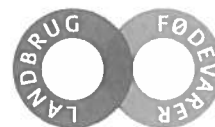
Paragraf/ Side	Indhold	Tekst	Kommentar/rettelse
s. 5 (§ 19, stk. 1, nr. 2)	Undtagelse for klagegebyr		Den anførte bestemmelse påstås suppleret med vandløbslovens § 37, der giver vandløbsmyndigheden hjemmel til at beslutte gennemførelse af restaureringsforanstaltninger. Der er i realiteten tale om en ekspropriationsbestemmelse, hvorfor den også i gebyrmæssig henseende skal ligestilles med de øvrige ekspropriationsbestemmelser i paragraffen.
s. 35	Mulighed for prøvelse af de faglige vurderinger på landbrugsstøtteområdet - herunder KO	Regeringen finder, at især sager på planteavlksområdet, f.eks. sager om arealernes tilstand og støtteberettigelse, sager om overholdelsen af "grønne krav" så som efterafgrøder og dækningsgraden heraf, og sager vedrørende utilstrækkelig slåning og afgrænsning vil kunne undergives en faglig efterprøvelse.	Det er særdeles positivt, at der åbnes op for en prøvelse af det "faglige skøn" på landbrugsstøtteområdet, herunder i forbindelse med krydsoverensstemmelse. Det er vigtigt, at det også sikres, at der i praksis sker en ændring af måden, hvorpå sagerne fra klagecentret behandles, jf. forneden (bemærkning til § 8).
s. 35	De 9 afdelinger	Nævnssammensætningen beskrives.	Det konstateres, at der bliver tale om et i forhold til i dag meget begrænset antal sagkyndige medlemmer. Det giver anledning til overvejelser om, hvorvidt det vil indebære for store arbejdskrav til de sagkyndige, der udpeges. Der er dog erfaring for, at der hidtil har været anvendt forholdsvis få af de sagkyndige, så forskellen bliver muligvis begrænset.
s. 36	Visitationsproceduren	Det anføres, at den nuværende visitationsprocedure kan moderniseres.	Rækkevidden af tilkendegivelsen i bemærkningerne forekommer uklare. Det er for Landbrug & Fødevarer afgørende, at visitationsudvalget bibeholder sin

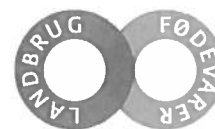
			væsentlige rolle i forbindelse med klagesagsbehandling, jf. også bemærkningerne ovenfor under punkt I. Landbrug & Fødevarer ønsker derfor præciseret, om der vil blive tale om nogen reel forskel.
s. 37	Gebyr ved klage som relaterer sig til flere sektorlove	Det anføres, at gebyrordningen vil skulle afspejle dette.	Der mangler en beskrivelse af, hvorledes ordningen skal afspejle dette.
s. 38	Mulighed for fremadrettet at fastsætte gebyrer på områder, der er undtaget herfra med lovforslaget.	Regeringen mener, at det med fordel vil kunne overvejes på længere sigt at indføre et ensartet gebyr på alle det nye nævns sager, når der har været mulighed for en tværgående vurdering og stillingtagen til behovet for yderligere harmoniseringer m.v. af klagesagsgebyrerne i regi af Nævnenes Hus.	Det bemærkes, at det vil være meget uhensigtsmæssigt for sager på landbrugsstøtte-området (herunder KO), da disse sager knytter sig direkte til landbrugernes økonomiske forhold. Det vil derfor forekomme urimeligt, hvis der indførtes gebyr på denne type af klager. Det bemærkes, at alene landbrugeren er klageberettiget i denne type af sager – i modsætning til sager, der behandles af det nuværende Natur- og Miljøklagenævn. Endvidere henvises der til at der på andre områder, hvor der kan klages over afgørelser vedr. økonomiske forhold af denne type (ex. til Ankestyrelsen), heller ikke betales noget gebyr. Der mangler generelt en beskrivelse af, hvad der her tænkes på. Det må i givet fald fastlægges nærmere i bemærkningerne.
s.40	Kompetence til besigtigelse	Det anføres, at kompetencen til besigtigelse på stedet alene tilkommer nævnet, formanden og dennes stedfortrædere.	Det rejser spørgsmålet, om sekretariatspersonale så ikke kan deltage i besigtigelser?
s. 41	Angående visitationsudvalg	Det anføres, at orientering gennem de stående visitationsudvalg er både tidssvarende og uforholdsmæssigt tidskrævende, ligesom orienteringen vanskeligt kan understøttes digitalt.	Det er uklart, hvad der reelt anses for tidssvarende og forholdsvis tidskrævende, og det er uforståeligt, at denne orientering ikke skulle kunne understøttes digitalt.
s. 41	"større og principielle afgørelser"	Ved større og principielle afgørelser forstås afgørelser, hvor hensynet til væsentlige miljø- eller naturværdier skal afvejes med andre væsentlige beskyttelsesværdige interesser, herunder afgørelser af særligt vidtrækkende økonomisk betydning for samfundet eller for	Teksten stammer fra bemærkningerne til nugældende lov om Natur- og Klagenævnet, jf. Karnovs bemærkninger. Det er uklart, hvornår sagerne på landbrugsstøtteområdet (herunder KO) vurderes at være større eller principielle. Det kunne være hensigtsmæssigt med en beskrivelse i bemærkningerne til lovforslaget af, hvornår en sag er større

		afgørelsens adressat.	eller principiel på landbrugsstøtteområdet, herunder KO.
s. 43	Omtale af regler om straf	Brug af straf omtales nærmere.	Denne beskrivelse er relevant for visse sagstyper, men i andre sagstyper bør risikoen for processuel skadevirkning være tilstrækkelig. Desuden forekommer det uklart, hvad rækkevidden af udbredelsen af adgangen til konfiskation af en opnået økonomisk fordel forbundet med en overtrædelse indebærer. Det er for Landbrug & Fødevarer afgørende, at der ikke er risiko for "dobbeltsraf" i f.eks. KO-sager, hvor bedriftsejere i forvejen sanktioneres økonomisk.
§1		I bemærkningerne til § 1 fremgår det, at der bortfalder en mindre opgave, som tidligere lå i Klagecentret vedrørende klager over myndighedernes sagsbehandling.	Landbrug & Fødevarer finder rækkevidden af denne bemærkning klar og ser gerne dette præciseret for at kunne tilkendegive en holdning herom.
§ 2, stk. 5 og 6, jf. § 3, stk. 1	Sagkyndige og habilitet		For at imødegå udfordringer med pariteten i de enkelte afdelinger finder Landbrug & Fødevarer det afgørende, at der i hver af de 9 afdelinger findes 4 sagkyndige medlemmer. Der henvises i øvrigt til de uddybende bemærkninger ovenfor under punkt I, side 1 og 2.
§ 3, stk. 1. nr. 1			Landbrug & Fødevarer bemærker, at sagkyndige under landbrugsforhold bør besidde sagkundskab inden for akvakulturanlæg, jf. også bemærkningerne nedenfor.
§3 stk. 1 nr. 4			Af lovbemærkningerne s. 53 fremgår ønskerne til de sagkyndiges kompetencer indenfor landbrugsforhold. Der lægges op til, at kompetencerne skal spænde meget bredt. Det er derfor vigtigt, at der inddrages ekspertbistand i det omfang det er nødvendigt.
§ 3, stk. 1, nr. 6	Sagkyndige i ferskvandforhold	- ferskvandbiologi, herunder viden om ferskvandhydraulik, afstrømning og oversvømmelsesrisici ...	Viden om ferskvandhydraulik, afstrømning og oversvømmelsesrisici er afgjort ikke et underpunkt under ferskvandbiologi. Det er afgørende, at hydraulik, afstrømning og oversvømmelsesrisici, der hører under ingeniørvidenskab og ikke biologi, får et selvstændigt punkt.
§ 3, stk. 2	Indstilling af personer med særlig	Det anføres, at den relevante styrelse indstiller personer med	Det vil være i strid med paritetsprincippet. De relevante organisationer skal have

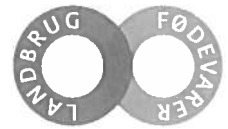
	kompetence	særlig kompetence.	kompetencen til at indstille personer også i disse tilfælde. For at sikre paritet foreslår Landbrug & Fødevarer desuden, at formuleringen i bestemmelsen ændres fra "et eller flere medlemmer" til "mindst to medlemmer".
§ 3, stk. 1, nr. 1, jf. § 4, stk. 1.	Indstillingsret		Som også bemærket ovenfor under punkt I, ser Landbrug & Fødevarer frem til en berigtigelse af, at også Landbrug & Fødevarer, der netop repræsenterer en bred vifte af miljøgodkendte virksomheder, har indstillingsret i sager, der vedrører industriforhold, jf. side 1 og 2.
§ 4	Indstilling af sagkyndige medlemmer		Det må konstateres, at ministerens mulighed for at fravælge blandt de indstillede giver ministeren en stærk position, hvis de indstillende organer ikke kan blive enige om udelukkende velegnede personer.
§ 5	Behandling i et andet eller flere afdelinger		Landbrug & Fødevarer kvitterer for indsættelse af denne bestemmelse. Som et godt eksempel kunne det være i sager om miljøgodkendelse af dambrug og havbrug, hvor det kan være relevant at inddrage sagkyndige fra både industri, vandindvinding, ferskvandsforhold og marine forhold.
§ 8	Formandens afgørelseskompetence	Det forventes dermed, at den overvejende del af klagecentrets nuværende sagsportefølje vil kunne afgøres på formandskompetencen alene, i det omfang der allerede foreligger relevant afgørelsespraksis.	Sagerne på landbrugsstøtteområdet har ikke tidligere været behandlet af et klagenævn. Derfor bør der opfordres til, at det nye nævn er meget omhyggelig med vurderingen af, om den foreliggende praksis fra klagecentret skal lægges til grund for afgørelsen af klagesager på landbrugsstøtteområdet fremadrettet.
§ 11	"nævnets prøvelse"	Nævnet vil i sine procesledende vurderinger af, hvorvidt prøvelse af det faglige skøn er konkret nødvendig, skulle tage hensyn til hidtidig praksis og til Omfanget af en eventuel præcedensvirkning. Det vil i almindelighed have undtagelsens karakter, at de faglige vurderinger, som 1.	I tilknytning til foregående bemærkning bør det nye nævn være særligt opmærksom på i begyndelsen at vurdere, om der kan være behov for en sagkyndig vurdering ved modtagelse af klager over afgørelser på landbrugsstøtteområdet. Landbrug & Fødevarer foreslår, at formuleringen i 11, stk. 1 omformuleres, således, at der kommer til at stå: "Nævnet skal som udgangspunkt begrænse sin

		instansen har foretaget og lagt til grund for sine konkrete afgørelser, skal revurderes af sagkyndige i nævnet.	prøvelse [...]”, jf. bemærkningerne ovenfor under punkt 1, side 5, vedrørende obiter dictum.
§ 12	”undtagelsesvis hjemvises”		<p>Efter Klagecentrets praksis på landbrugsstøtteområdet i dag, hjemvises sagen, hvis en afgørelse er ugyldig. Derimod benyttes muligheden for at ændre i en afgørelse stort set ikke. (Ved søgning i Klagecentrets afgørelsesportal kommer der alene 1 sag frem vedr. Enkeltbetaling/Grundbetaling og 1 sag vedr. KO, hvor klagecentret har ændret en afgørelse).</p> <p>På baggrund af denne praksis er det afgørende, at sekretariatet bliver ”klædt på” rent fagligt til at kunne ændre afgørelser på landbrugsstøtteområdet fremfor at hjemvise. Det indebærer, at sekretariatet – udover jurister – bør besættes med for eksempel agronomer.</p>
§ 15 og 16	Anmodning om oplysninger og adgang uden retskendelse		Landbrug & Fødevarer vil – for at kunne gennemskue rækkevidden af disse to bestemmelser, jf. bemærkningerne ovenfor under punkt I, nr. 3 – anmode Miljø- og fødevareministeriets om en nærmere redegørelse for, i hvilke situationer man forestiller sig, at det skulle være nødvendigt at foretage uvarslede besøg uden retskendelse samt gøre brug af sanktionsbehæftede påbud om adgang til sagsoplysninger til løsning af sine opgaver i nævnet.
§ 18, stk. 1	Klagegebyr for personer, der lader sig bistå af en klageberettiget forening	Det anføres, at klager fra foreninger og lignende, som indgives på vegne af klageberettigede personer, pålægges det høje gebyr, hvis foreningen selv er klageberettiget.	Dette synes at være i strid med forvaltningslovens § 8, der giver en part ret til at lade sig bistå af andre. Det må følge heraf, at der ikke gennem blandt andet fordyrelse bør lægges hindringer i vejen for, at en person kan vælge en forening til at bistå sig i en sag. Forslaget til denne bestemmelse bør således ikke opretholdes.
§ 18, stk. 3	Betaling af gebyr	Det anføres, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler for den praktiske fremgangsmåde ved gebyrbetaling.	Det påstås anført i bemærkningerne, at der som minimum skal opretholdes mulighed for at kunne betale både med kort og ved giroindbetaling (bankoverførsel). Målet må være at gøre det så lidt besværligt for brugerne som muligt, og de skal derfor ikke

			pålægges en bestemt betalingsform. Der må ikke være krav om betaling samtidig med indgivelse af klage, hvilket også må følge praktisk af forslaget til § 18, stk. 1, sidste punktum.
§ 21	Om praksis, når klagefristen overskrides – og om betaling af gebyr	Det anføres midt på side 65, at det ikke er hensigten, at ændre hidtidig praksis. Det anføres på side 66, at borgeren skal indtaste betalingsoplysninger samtidig med indtastning af klage.	Denne praksis bør beskrives. – Den omtalte tekst på side 66 påstås ændret, jf. ovenstående bemærkninger, da anden betalingsmulighed end brug af kort også skal være til stede.
§ 22	Mulighed for krav om form og indhold i en klage	Det anføres, at ministeren får hjemmel til at stille krav om form og indhold i en klage.	Den hjemmel påstås udtaget. Det vil meget sjældent være et problem, at en klage ikke har et forståeligt indhold. I givet fald vil tvivl kunne afklares ved kontakt til klager. Derfor er der ikke grundlag for at fastsætte krav til form og indhold, der vil kunne bruges til at afvise en klage og dermed stille en klager meget dårligt. Sammenhængen mellem digital selvbetjening og bemærkningerne på side 44, hvorefter klageren skal indsende sagen til NaturErhvervstyrelsen (jf. postkassemodellen) forekommer desuden uklar.
§ 2, nr. 2 i bkg. 513 23/04/2015 om klagecentrers opgaver og beføjelser	Lov om tilskud til produktudvikling i forarbejdning mv. af jordbrugsprodukter		Lov om tilskud til produktudvikling i forarbejdning mv. af jordbrugsprodukter er ifølge oplysninger på retsinformation stadig gældende. Men den er ikke medtaget i lovforslaget som en lov, hvori der skal ske ændringer mht. regler om klageadgang. Landbrug & Fødevarer ønsker præciseret, hvorvidt det skyldes, at loven de facto ikke anvendes i dag.
§ 7, stk. 5, 1. pkt., i bkg. 513 23/04/2015 om klagecentrers opgaver og beføjelser	Fødevareministeriets Klagecenter kan inden for 6 måneder efter afgørelsen se bort fra overskridelse af klagefristen, når overskridelsen af særlige grunde er undskyldelig.	Der er ingen beskrivelse heraf i lovforslaget side 41 under beskrivelse af gældende ret for klagefrist m.m.	Dette princip bør videreføres – enten i selve loven eller i en kommende bekendtgørelse på støtteområdet.

Landbrug & Fødevarer står naturligvis til rådighed for uddybende kommentarer.

Med venlig hilsen

Med venlig hilsen

Helle Guldbrandt Lachmann
Chefkonsulent

D +45 3339 4316
M +45 3058 2159
E hgl@lf.dk

Dansk Land- og Strandjagt

23-08-16

Miljø- og
Fødevareministeriet
Departementet
Koncern jure

Forslag til lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet

Vedr. klagegebyr: Dansk Land og Strandjagt har forståelse for betaling af klagegebyr, fordi klagers behandling ikke er gratis. Det er vigtigt at der findes en demokratisk mulighed for at kunne klage, men ikke alle i samfundet har lige muligheder økonomisk.

Et klagegebyr på 900 kr. for private er ok.

Klagegebyrer for virksomheder og organisationer bør være forskellige.

Et klagegebyr fra en virksomhed, bør ses i sammenhæng med virksomhedens størrelse, (antal arbejdspladser i Danmark) og virksomhedens bidrag til samfundet (skatteindbetaling).

En organisations klagegebyr bør være afhængig af organisationens størrelse. (Medlemsantal).

Vedr. de 9 råds sammensætning:

Dansk Land og Strandjagt finder det helt urimeligt at 3 organisationer (Danmarks Naturfredningsforening, Dansk Ornitologisk Forening og Danmarks Sportsfiskerforbund) af regeringen får tildelt så stor en magt over den øvrige befolkning.

Medlemmerne er tildelt en politisk magt skønt de ikke er demokratisk valgt af samfundet og det er helt urimeligt over for de tusinde andre foreninger, der findes i Danmark. Der er her i særdeleshed tale om manglende demokrati.

Desuden er DN og DOF gratister i naturforvaltningen og burde i lighed med jægerne og fiskerne, set i forhold til den indflydelse der følger med et medlemskab, pålægges en afgift ved medlemskab.

§ 4. stk. 1, (**Industriforhold**) indstiller Dansk Industri og Håndværksrådet i forening tre kandidater. Danmarks Naturfredningsforening, Dansk Ornitologisk Forening og Danmarks Sportsfiskerforbund indstiller ligeledes tre kandidater i forening. SLETTES.

Forslag: Faglige Landsorganisation LO, DTL- Dansk Transport og Logistik, og Danske Havne, indstiller ligeledes i forening tre kandidater.

Stk. 2. (**Jordforeningsforhold**) indstiller Dansk Industri og Danske Råstoffer i forening tre kandidater,

Danmarks Naturfredningsforening indstiller ligeledes i forening tre kandidater. SLETTES.

Forslag: DANVA, Parcelhusejernes Landsforening, og Fritidshusejernes Landsforening, indstiller ligeledes i forening tre kandidater.

Erik Clausen
Limfjordsvej 6,
6400 Sønderborg
Mobil 40586278.

Dansk Land og Strandjagt
Tlf : 61609292
Internet: www.dls-jagt.dk
E-mail: formand@dls-jagt.dk

Dansk Land- og Strandjagt

23-08-16

Stk. 3. (**Grundvand og vandingsforhold**) indstiller Dansk Industri og Landbrug og Fødevarer i forening tre kandidater.

Danmarks Naturfredningsforening og Danmarks Sportsfiskerforening indstiller ligeledes i forening tre kandidater. SLETTES

Forslag: DANVA, Foreningen af Danske Brøndborere, og Skovdyrkerne, indstiller ligeledes i forening tre kandidater.

Stk. 4. (**Landbrugsforhold**) indstiller Dansk Industri og Landbrug og Fødevarer i forening tre kandidater.

Danmarks Naturfredningsforening, Økologisk Landsforbund, Dyrenes Beskyttelse og Dansk Ornitologisk Forbund indstiller ligeledes i forening tre kandidater. SLETTES

Forslag: Danske Landbrugsskoler, Landdistrikternes Fællesråd, Økologisk Landsforbund, indstiller ligeledes i forening tre kandidater.

Stk. 5. (**Marineforhold**) indstiller Dansk Industri, Landbrug og Fødevarer, Danmarks Fiskeriforening Producent Organisation, Danmarks Rederiforening og Danske Råstoffer i forening tre kandidater.

Danmarks Naturfredningsforening, Dansk Ornitologisk Forbund og Danmarks Sportsfiskerforening indstiller ligeledes i forening tre kandidater. SLETTES.

Forslag: Dansk Sejlunion, Danmarks Småbådsfiskeklubber, Dansk Sportsdykker Forbund indstiller ligeledes i forening tre kandidater.

Stk. 6. (**Ferskvandsforhold**) indstiller Dansk Industri, Landbrug og Fødevarer, og Håndværksrådet i forening tre kandidater.

Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforening og Friluftsrådet indstiller ligeledes i forening tre kandidater. SLETTES.

Forslag: Danmarks Sportsfiskerforening, Ferskvandsfiskerforeningen, Det Danske Spejderkorps indstiller ligeledes i forening tre kandidater.

Stk. 7. (**Fødevarerforhold**) indstiller Dansk Industri, Landbrug og Fødevarer, De Samvirkende Købmænd, Horesta, Dansk Erhverv og Danish Seafood Association i forening tre kandidater. Aktive Forbrugere og Forbrugerrådet indstiller ligeledes i forening tre kandidater.

Forslag: *Ingen bemærkninger*

2Stk. 8. (**Veterinærforhold**) indstiller Landbrug og Fødevarer tre kandidater.

Dyrenes Beskyttelse indstiller ligeledes tre kandidater. SLETTES.

Forslag: Dyrenes Beskyttelse, Dansk Kennelklub, Danske Tamfugle, indstiller ligeledes i forening tre kandidater.

Stk. 9. (**læge medlemmer**)

Forslag: *Ingen bemærkninger.*

Dansk Land- og Strandjagt

23-08-16

Ved at følge Dansk Land og Strandjagts forslag til nævns sammensætning, med 16 små og store foreninger/organisationer fra forskellige egne i Danmark, bidrager bekendtgørelsen til regeringens målsætning "et Danmark i balance".

Forenings mangfoldighed er et vigtigt element i et velfungerende demokrati.

Med venlig hilsen

Erik Clausen

Landsformand

Dansk Land og Strandjagt.

Erik Clausen
Limfjordsvej 6,
6400 Sønderborg
Mobil 40586278.

Dansk Land og Strandjagt
Tlf : 61609292
Internet: www.dls-jagt.dk
E-mail: formand@dls-jagt.dk

Miljø- og Fødevareministeriet
Att: Charlotte Arp Vibegaard
e-mail: carp@mfvm.dk

DANSK
SKOVFORENING
Amalievej 20
1875 Frederiksberg C
Danmark

Telefon 3324 4266
info@skovforeningen.dk
www.skovforeningen.dk

15. september 2016

Vedr.: Høring over Forslag til lov om Miljø- og Fødevareklagenævn

Med e-mail af 19. august 2016 har Miljø- og Fødevareministeriet fremsendt ovennævnte lovudkast med anmodning om Dansk Skovforenings eventuelle bemærkninger hertil senest den 16. september.

Skovforeningen finder det i udgangspunktet positivt, at der sker en inddeling af nævnet i 9 afdelinger, da klagenævnet får en meget bred palette af sagstyper.

Skovforeningen finder det i denne sammenhæng hensigtsmæssigt og formålstjenligt, at de beskikkede sagkyndige skal udpeges på baggrund af personlige egenskaber og baggrund og således ikke repræsentere de indstillingsberettigede organisationer, da dette samtidig vil eliminere inhabilitetssituationer.

Dette sikrer – sammen med de læge medlemmer af nævnet – at der kan medtages såvel faglige som almene og samfundsmæssige aspekter.

Skovforeningen skal dog foreslå, at de sagkyndige medlemmer, der i henhold til §3, stk.1 skal repræsentere 8 forskellige fagområder også indeholder en skovbrugsfaglig ekspertise. Dette kan eventuelt ske ved, at det i § 3, stk. 1, nr. 4 præciseres, at der udpeges 2 sagkyndige medlemmer i "jordbrugsforhold" i stedet for 2 sagkyndige medlemmer i "landbrugsforhold".

Skovforeningens ønske er begrundet i, at hele klagesystemet inden for skovområdet – og herunder Natura 2000 bestemmelserne for fredskove – bliver tilknyttet dette fremtidige klagenævn.

Skovforeningen vil foretrække en sådan sproglig præcisering i § 3, stk. 1, nr. 4 i stedet for, at der – hvilket formentlig ikke sker så ofte - ad hoc efter §3, stk. 2 bliver udpeget særlige sagkyndige, der kan tiltræde nævnet.

Med venlig hilsen

Hans M. Hedegaard

Miljø- og Fødevareministeriet
Slotsholmsgade 12
1216 København K
carp@mfvm.dk

20. september 2016

Vedr.: Høring over forslag til lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet

Miljø- og Fødevareministeriet har den 19. august 2016 sendt udkast til forslag til lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet med anmodning om eventuelle bemærkninger.

Danske Advokater er bekendt med Advokatsamfundets høringssvar af 19. september 2016, hvortil der henvises.

Med venlig hilsen

Helle Hübertz Krogsø
Vicedirektør
hk@danskeadvokater.dk

Miljø- og Fødevareministeriet
Slotsholmsgade 12
1216 København K

mfvm@mfvm.dk
carp@mfvm.dk

14. september 2016

Høring af forslag til lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet

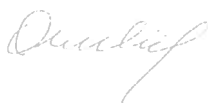
Miljø- og Fødevareministeriet har den 19. august 2016 fremsendt ovennævnte lovforslag i høring hos Danske Vandværker. Høringsfristen er fastsat til den 16. september 2016.

Danske Vandværker hilser et forslag om at samle og effektiviserer klagesagsbehandlingen i et fælles klagenævn velkomment, idet der er et stort behov for at få forkortet klagesagsbehandlingen inden for vandforsyningsloven. Foreningen har bemærket, at der sideløbende foregår en tilretning af planlovgivningen, således at en behandling af VVM-sager og sager efter vandforsyningsloven kan foregå i et parallelt forløb.

Danske Vandværker har bemærket, at sagkyndige nævnsmedlemmer efter lovforslagets § 3. stk. 1 nr. 2 og 3 i sager om jordforureningsforhold og i sager om grundvands- og vandforsyningsforhold indstilles tre sagkyndige medlemmer efter forslaget § 4, stk. 2 og 3 af DANVA, Danmarks naturfredningsforening og Danmarks sportsfiskerforening i forening.

Danske Vandværker skal oplyse, at foreningen repræsenterer danske vandforsyninger, der samlet set leverer vand til over halvdelen af befolkningen. Det er derfor foreningens synspunkt, at man i lighed - og i samarbejde med DANVA skal være indstillingsberettiget til sagkyndige medlemmer til afgørelse af sager efter forslaget § 3. stk. 1 nr. 2 og 3. Forslagets § 4. stk. 2 bør derfor ændres, så det fremgår, at Danske Vandværker, DANVA og Danmarks Naturfredningsforening i forening indstiller tre medlemmer. Samme rettelse bør indføres i § 4. stk. 3, hvorefter Danske Vandværker, DANVA, Danmarks Naturfredningsforening og Danmarks Sportsfiskerforening i forening indstiller tre medlemmer.

Med venlig hilsen

Ole Wiil
Landsformand

Allan Weirup
Direktør

Miljø- og Fødevareministeriet
Slotsholmsgade 12
1216 Kbh. K
Att. Charlotte Arp Vibegaard, carp@mfvm.dk

Skanderborg, den 15. september 2016

Projektnr. 00095026

sv

Forslag til lov om Miljø- og Fødevareklagenævn

DANVA har noteret sig den politiske aftale fra juni 2016 om "Danmark i bedre balance – Bedre rammer for kommuner, borgere og virksomheder i hele landet", og at der i den sammenhæng var enighed om at oprette Miljø- og Fødevareklagenævnet. Dette nye nævn, der forventes i funktion 01.07.2017, har DANVAs store interesse, da nævnet skal være øverste klageinstans for afgørelser på Miljø- og Fødevareministeriets område.

Foreningen støtter, at nævnet har særlige afdelinger for dels jordforureningsforhold dels grundvands- og vandforsyningsforhold – og det er med glæde, at vi kan konstatere, at foreningen er indstillingsberettiget. I den forbindelse har vi forståelse for brugen af paritetsprincippet – og at DANVA er i gruppen af miljø/natur/forbrugersiden – og i denne sammenhæng ikke i erhvervsgruppen.

Foreningens involvering vil også ligge i fin forlængelse af ministerens hidtidige udpegning af en kompetent "vandperson" med vandindsigt, da Anders Bækgaard, der har nær tilknytning til DANVA i mange år, siden 1989/90 har været en del af Miljøklagenævnet og dets efterfølger.

Når vi sammenholder de indstillingsberettigede områder med vore medlemmers aktivitet og viden samt vort netværks kompetencer giver det mening:

En af de primære årsager for stor aktivitet på jordforureningsområdet er beskyttelse af grundvandet, som har vandforsyningssekskabernes store bevågenhed i såvel aktuelle som potentielle indvindingsområder. Forsyningssekskaberne bidrager til overvågning, beskyttelsesforanstaltninger og oprydning af jordforurening.

Afdelingen med fokus på grundvands- og vandforsyningsforhold angår de danske vandforsyningssekskabers kerneaktivitet; drikkevandsforsyning på basis af uforurenat grundvand. Dertil kommer at DANVAs medlemmer forestår ca. 60% af indvindingen i Danmark – og der investeres millioner af kroner på årsplan for at beskytte grundvandet og optimere forsyningen af forbrugerne.

Det er essentielt for at sikre en optimal sagsbehandling, at det i udpegningsprocessen sikres, at de sagkyndige har viden indenfor vandindvinding, vandbehandling, drikkevandskvalitet, geologi, hydrogeologi, grundvandskemi samt indsigt i udførelse og fortolkning af resultater af kemiske analyser.

Såfremt at ministeriet måtte have behov for bidrag i forhold til indstilling af yderligere sagkyndige medlemmer, der ad hoc beskikkes, står foreningen gerne til rådighed for en drøftelse.

Med venlig hilsen

Carl-Emil Larsen

Direktør

Susanne Vangsgård

Miljø- og Fødevareministeriet
Slotsholmsgade 12
1216 København K

Sendt til: carp@mfvm.dk

23. august 2016

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-mail
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2016-112-0574
Sagsbehandler
Mikkel Brandenborg
Stenalt
Direkte 3319 3216

Vedrørende høring over forslag til lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet

Ved e-mail af 19. august 2016 har Miljø- og Fødevareministeriet anmodet om Datatilsynets eventuelle bemærkninger til ovennævnte lovforslag.

Datatilsynet skal i den anledning udtale følgende:

1. Tilsynet forudsætter, at enhver behandling af personoplysninger i forbindelse med de i lovforslaget beskrevne aktiviteter skal ske under behørig iagttagelse af den til enhver tid gældende lovgivning om behandling af personoplysninger.

Datatilsynet kan navnlig pege på følgende regler i den gældende persondatalov¹:

- Grundbetingelserne i persondatalovens § 5 om god databehandlings-skik, saglighed, proportionalitet, datakvalitet og sletning.
- Behandlingsbetingelserne i persondatalovens § 6 om almindelige personoplysninger, §§ 7 og 8 om følsomme personoplysninger, § 11 om personnumre samt § 27 om overførsel af personoplysninger til tredjelande.
- Reglerne om de registreredes personers rettigheder i kapitel 8-10, herunder
 - Den dataansvarliges oplysningspligt ved modtagelse/indsamling af oplysninger, jf. persondatalovens §§ 28 og 29.
 - Den registreredes ret til indsigt og øvrige rettigheder.
- Reglerne om datasikkerhed i §§ 41 og 42 – kravet om fornødne sikkerhedsforanstaltninger, skriftlig databehandleraftale og kontrol med databehandleren.

2. Det bemærkes for en god ordens skyld, at det følger af persondatalovens § 57, at der ved udarbejdelse af bekendtgørelser, cirkulærer eller lignende generelle retsfor skrifter, der har betydning for beskyttelse af privatlivet i forbindelse med behandling af personoplysninger, skal indhentes en udtalelse fra Datatilsynet.

¹ Lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer.

Datatilsynet forudsætter, at tilsynet bliver hørt over eventuelle bekendtgørelser, der skal udstedes i medfør af loven, i det omfang disse har betydning for beskyttelse af privatlivet i forbindelse med behandling af personoplysninger.

Kopi af dette brev er sendt til Justitsministeriets Lovafdeling til orientering.

Med venlig hilsen
Mikkel Brandenburg Stenalt

Miljø- og Fødevareministeriet

Att.: Charlotte Arp Vibegaard

Sendt til carp@mfvm.dk

16.09.2016 KJ

Høring vedr. forslag til lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet

DSK har gennemgået forslaget til lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet. DSK har gennem årene jævnligt været i dialog med Klagecentret for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri fra det startede under et andet navn, og det har især været vedrørende klager over Fødevarestyrelsens afgørelser, hvorimod vi ikke har haft brug for klager på miljøområdet og derfor ikke har erfaring med denne del.

Uanset Klagecentret ikke har haft samme status, som et nævn ville have haft, og uanset det har ligget i regi af Miljø- og Fødevareministeriet (tidligere Fødevareministeriet), har vi oplevet Klagecentret som fagligt meget kompetent og godt ledet. Vi har aldrig haft grund til at betvivle Klagecentrets uafhængighed med hensyn til behandling af klagesager vedrørende Fødevarestyrelsens afgørelser. Det eneste klagepunkt, vi har vedr. Klagecentret, er den lange sagsbehandlingstid, hvilket efter vor opfattelse primært skyldes manglende tildeling af de nødvendige resurser.

Klagerne på fødevarerområdet fra DSK's medlemmer gælder for langt hovedparten afgørelser i forbindelse med kontrolbesøg fra Fødevarestyrelsen og dermed kontrolrapporten. I og med disse rapporter offentliggøres og er udsat for stor opmærksomhed fra forbrugere og medier, er det ekstremt vigtigt, at klager i forbindelse hermed behandles hurtigst muligt. Desværre har det i mange tilfælde været således, at hvis en butik fik ret i en klage og dermed skulle have ændret kontrolrapporten, så var tidspunktet for længst forpasset, idet den dårlige rapport alligevel var erstattet af en eller flere glade smilies ved de efterfølgende kontrolbesøg. Hvis klagebehandlingen skal have en effekt og give mening, burde den ske så hurtigt, at butikken kunne få den fejlagtigt dårlige rapport udskiftet med en anden, mens rapporten er aktuel.

Det er således beskæmmende, at det i forslaget til det nye nævn anføres, at det nye nævn skal håndtere klager mindst lige så kvalificeret og effektivt som nu, samtidig med at det forventes, at principielle sager skal tage 12 mdr. i gennemsnit. På side 45 anføres, at lovforslaget forventes at

De Samvirkende Købmænd

Islands Brygge 26, DK-2300 København S | T +45 39 62 16 16 | dsk@dsk.dk | www.dsk.dk
CVR nr. 15232013 | Danske Bank 4180-4110212313

DSK

kunne bidrage til bl.a. afkortning af sagsbehandlingstiderne, men på fødevareområdet er 12 måneder vel ikke en forbedring. Netop når det er principielle sager, som kan have betydning for mange andre virksomheder end den, som klager, er det vigtigt, at de afgøres væsentlig hurtigere end 12 – og også hurtigere end 6 - måneder, som forventes at være behandlingstiden for ukomplicerede sager. DSK kan således ikke umiddelbart se, at vore medlemmer med den nye konstruktion bliver bedre stillet, end de er nu. Vi vil derfor stærkt opfordre til, at der tildeles så tilpas med resurser til det nye nævn, at sagsbehandlingstiden på fødevarsager kan nedbringes.

Hidtil er der ikke betalt gebyrer for klager på fødevareområdet. Forslaget indebærer umiddelbart, at fødevareområdet fortsat er undtaget fra gebyrer, men det nævnes, at det med fordel kunne overvejes på længeresigt at indføre gebyrer på alle det nye nævns sager. I og med at netop sager vedr. kontrolrapporter har så stor betydning for fødevarevirksomhederne, og at resultatet af én klagesag ofte vil have betydning for mange andre virksomheder udover klageren, mener vi ikke, at der skal betales for at klage på dette område.

Det er ikke helt klart, hvordan reglerne om tilbagebetaling af gebyrer vil blive. Mange sager på fødevareområdet bliver omgjort af Fødevarestyrelsen i stedet for at blive behandlet som egentlige klagesager, også derfor vil det være uhensigtsmæssigt, at der skulle betales gebyr.

Vedr. sagkyndige på fødevareområdet lægger vi mærke til, at det af bemærkningerne til § 3, stk. 1, nr. 7, fremgår, at de 2 sagkyndige i fødevareforhold skal have viden inden for fødevareproduktion, herunder fødevarsikkerhed samt hygiejne og ernæring, herunder kosttilskud. Vi må påpege, at fødevareområdet er meget bredere end som så, og at klagesager udover de nævnte emner kan omhandle f.eks. mærkning, herunder anprisninger og vildledning, økologireglerne, handelsnormer, prøveudtagning og analyser med meget mere. Det er nævnt, at formanden for nævnet kan anmode den relevante styrelse om at indstille en person med yderligere kompetencer, men det er ikke klart, hvordan man sikrer denne persons uafhængighed, og/eller om personen kan være en medarbejder fra den pågældende styrelse (som måske netop er den, som der klages over).

I bemærkningerne til § 21 er omtalt forskellige situationer, hvor man ikke forlanger digital behandling. Det er dog ikke nævnt, at man frafalder kravet, hvis f.eks. klageren bor i et område, hvor der er ingen eller dårlig internetforbindelse. Der er tilsyneladende stadig sådanne områder i Danmark, og beboere her bør naturligvis kunne klage på anden vis.

I § 21, stk. 4, foreslår vi at uddybe teksten svarende til bemærkningerne. Man kunne ellers få indtryk af, at nævnet og 1. instans kan få en økonomisk fordel ved at behandle en sag, mens det, der vel menes, er, at det kan være en økonomisk fordel ikke at kræve den behandlet digitalt.

I § 23, stk. 3, anføres, at der kan ske konfiskation, også selvom der ikke er sket skade på mennesker, natur eller miljø. Det vil vel være naturligt også at nævne dyr, da man heller ikke bør kunne drage fordel af at overtræde regler og risikere skade på dyr.

I § 27, punkt 6, henvises til § 21, stk.2-4, mens der i de tilsvarende punkter i de tilsvarende paragraffer, henvises til kapitel 7 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, hvilket måske også skulle stå i § 27.

Endvidere mangler forslaget tilsyneladende § 48.

I bemærkningerne til § 9, omtales stk.2, 1. pkt., og stk.2, 2. pkt., men § 9. stk. 2, indeholder kun én sætning.

I bemærkningerne til § 25 er der bemærkninger til nr. 1, 2, 3 og 4. Men § 25 indeholder kun nr. 1, 2 og 3. Tilsvarende for bemærkninger til § 39.

Klagecentret har hidtil offentliggjort afgørelser, og det er meget vigtigt, at også det nye nævns afgørelser offentliggøres, om nødvendigt anonymiseret, så andre virksomheder kan blive bekendt med dem og i deres adfærd tage højde herfor. DSK foreslår, at dette skrives ind i loven.

Klagecentret har haft tradition for et årligt dialogmøde med interessenter, hvilket har været meget nyttigt og værdsat af erhvervet. DSK opfordrer til, at det nye nævn afholder tilsvarende møder, dog i passende omfang opdelt på emneområder for bedst mulig udnyttelse af tiden.

Skulle vore bemærkninger give anledning til spørgsmål, står vi naturligvis til rådighed for en uddybning.

Med venlig hilsen

Kirsten Jacobsen

Koncern Jura
Miljø-og Fødevareministeriet
Slotsholmsgade 12
1216 København K

Att: Charlotte Arp Vibegaard

9. september 2016
ITM/16-02614

Den Danske Dyrlægeforenings kommentarer til Forslag til lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet

Den Danske Dyrlægeforening (DDD) hilser som udgangspunkt initiativet om at nedbringe behandlingstider og sagsomkostninger ved de to klagecentre velkommen, men udtrykker samtidig bekymring for en reducere i nævnets medlemmer, da dyreværnsagerne bliver et meget lille område.

DDD indstiller derfor til, at man i udpegelsen af medlemmer tager hensyn til dette og søger at sammensætte nævn og afdelinger således at også dyrene tilgodeses.

DDD stiller naturligvis gerne med forslag til sagkyndige medlemmer så vidt dette ønskes.

Spørgsmål og ønske om uddybning af ovenstående kan stiles til undertegnede på itm@ddd.dk

Med venlig hilsen

Ida Tingman Møller
Fagkonsulent, DVM

Miljø- og Fødevareministeriet
Slotsholmsgade 12
1216 København K

Confederation of Danish Industry

Att. Charlotte Arp Vibegaard
Sendt til carp@mfvm.dk

Høringsbidrag til forslag til lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet

DI har modtaget høringsmaterialet om lovforslag om lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet og takker herfor. Hermed sender DI og DI Fødevarer bemærkninger til lovforslaget.

Strukturen på miljøområdet svarer i store træk til den eksisterende dog i tilpasset form. På fødevareområdet sker der imidlertid store ændringer, da strukturen ændres fra et klagecenter til et klagenævn.

DI støtter op om den uafhængighed, som klagenævnet har fra den udøvende myndighed i øvrigt. Mange af de sager, som vil blive indbragt for klagenævnet, har betydelige økonomiske konsekvenser både på miljøområdet og på fødevareområdet. Det er derfor nødvendigt, at sagerne varetages med en kort sagsbehandlingstid.

Sagsbehandlingstiden, som på fødevareområdet pt. er på 11 måneder i gennemsnit, bør nedbringes og bør efter DI Fødevarers mening ikke overstige 6 måneder for 95 pct. af sagerne. I bemærkningerne fremgår det, at man mener, at ukomplicerede sager bør afgøres inden for 6 måneder, mens i tunge og principielle sager forventes en sagsbehandlingstid på ca. 12 måneder. Det mener vi ikke er tilstrækkeligt ambitiøst og effektivt. Vi foreslår endvidere, at der foretages en prioritering af sagerne, således at de sager, der har de største økonomiske konsekvenser og med størst risiko for et tab hos klager, har højeste prioritet.

DI Fødevarer mener desuden, at Fødevarestyrelsen i klagesager altid af egen drift skal vurdere særskilt, om klagen skal have opsættende virkning, og i tilfælde, hvor Fødevarestyrelsen ikke giver klagen opsættende virkning, skal dette selvstændigt begrundes over for klager. Herudover skal udgangspunktet altid være, at der gives opsættende virkning med mindre, der er tungvejende grunde imod, f.eks. at der er en fødevarerikkerhedsmæssig risiko, der taler imod.

Som reglerne er i dag på fødevareområdet skal klager selv søge om opsættende virkning i forbindelse med, at der klages. Hvis der gives medhold, får klagen først opsættende virkning, når der er givet svar på anmodningen. Dette finder vi problematisk, idet formålet

med opsættende virkning ofte vil være forspildt, hvis den opsættende virkning først gælder fra det tidspunkt, hvor Fødevarestyrelsen har behandlet og godkendt anmodningen. F.eks. hvis der er tale om let fordærvelige fødevarer.

Ifølge lovforslaget vil nævnet have ni afdelinger, hvor der til de første otte er tilknyttet 2+2 sagkyndige medlemmer. I bemærkningerne til lovforslaget er opgjort, at de to tidligere klageinstanser havde 2100 henvendelser og 800 henvendelser på henholdevis natur- og miljøområdet og på fødevarerområdet. Der er ikke angivet en mere detaljeret opsplitning af henvendelserne efter sagsområder på de 8 særligt sagkyndige afdelinger.

DI bemærker, at der med lovforslaget kun vil være 2+2 særligt sagkyndige tilknyttet hver afdeling. Det kan på både industriområdet og fødevarerområdet blive en betydelig arbejdsopgave, som pålægges de beskikkede. DI anbefaler, at ministeriet analyserer det statistiske materiale for en fordeling af hidtidige sagstyper og opgraderer antallet af sagkyndige på afdelinger med forventeligt mange sager.

Endvidere skal de beskikkede fremover have kompetencer inden for en meget bred vifte af fagområder. På industriområdet er det således både kemi, luft, lugt, støj, produktionsprocesser m.v. På fødevarerområdet skal der også dækkes en bred portefølje inden f.eks. for fødevarer kemi og mikrobiologi, sporbarhed, mærkning, vildledning, hygiejne og kontrol. Denne kompetenceportefølje er med det nuværende nævn spredt ud på langt flere personer end de 2+2, der indgår i det foreliggende forslag. På fødevarerområdet skal der ligeledes sikres en bred kompetenceportefølje, der dækker ovenstående områder.

I det nuværende Natur- og Miljøklagenævn er der en visitationsfunktion, som holder de sagkyndige medlemmer orienterede om indgåede sager med mulighed for, at de kan begære sagerne overført til behandling i nævnet og ikke kun af formanden. Det er DI's opfattelse, at den eksisterende funktion har virket tilfredsstillende og har medvirket til at skabe gennemsigtighed i nævnets arbejde. DI anbefaler derfor, at den eksisterende visitationsfunktion i Bekendtgørelse af lov om Natur- og Miljøklagenævnet, §§ 11-12 videreføres.

DI Fødevarer har med tilfredshed noteret sig, at der fortsat ikke vil blive opkrævet gebyr for klager, der tidligere blev behandlet ved Fødevareministeriets Klagecenter.

DI og DI Fødevarer mener, at det kommende Miljø- og Fødevareklagenævn kommer til at udføre et vigtigt stykke arbejde og bør i den forbindelse have de bedste forudsætninger og ressourcer for at varetage den vigtige opgave, det er blevet pålagt.

DI og DI Fødevarer står i øvrigt til rådighed for en uddybning af disse bemærkninger.

Med venlig hilsen

Morten Løber
Chefkonsulent

Frederikke Thye
Konsulent

Miljø- og Fødevareministeriet
Slotsholmsgade 12
1216 København K

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98

DATO: 19. september 2016
SAGSNR.: 2016 - 2152
ID NR.: 420593

carpt@mfvm.dk

Høring - over forslag til lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet

Ved e-mail af 19. august 2016 har Miljø- og Fødevareministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte forslag.

Advokatrådet har følgende bemærkninger:

Med udkast til lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet sammenlægges to af Miljø- og Fødevareministeriets klageinstanser, henholdsvis Natur- og Miljøklagenævnet og Klagecenter for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri til ét nyt og uafhængigt nævn.

Advokatrådet hilser det velkomment, at klagesager inden for fødevare-, landbrugs- og fiskeriområdet fremover behandles af et uafhængigt klagenævn. "Klagecenteret" er af mange aktører på området fejlagtigt blevet opfattet som et uafhængigt klagenævn, hvilket har givet anledning til betydelig retsusikkerhed.

Advokatrådet skal herudover bemærke, at det er en positiv udvikling, at der med lovforslaget åbnes op for, at der for visse sagstyper inden for fødevare-, landbrugs- og fiskeriområdet vil kunne ske en mere omfattende prøvelse.

De klager, der vedrører planloven, og som i dag bliver behandlet af Natur- og Miljøklagenævnet, bliver udskilt til særskilt behandling i et nyt planklagenævn. Dette sker ved udkast til lov om Planklagenævnet.

Der er dog fortsat mange grænseområder mellem planloven og den øvrige miljøretlige regulering, der fremadrettet vil skulle behandles af det foreslåede Miljø- og Fødevareklagenævn.

Ligesom der er mange sagstyper, hvor der vil skulle træffes afgørelse efter planloven såvel som efter den øvrige miljøretlige lovgivning (f.eks. naturbeskyttelsesloven eller miljøbeskyttelsesloven), hvor der vil være et behov for koordinering af potentielle

klagesager, hvilket de tidligere nævn på området (Naturklagenævnet og Miljøklagenævnet) ikke præsterede at mestre til fulde.

Det vil således være uhensigtsmæssigt, hvis etableringen af et selvstændigt planklagenævn reelt ender med forlængede sagsbehandlingstider og uensartet praksis i forhold til centrale, tværgående problemstillinger, der udspringer af VVM-, SMV-, habitat-, fuglebeskyttelses- og vandrammedirektivet mv.

Advokatrådet skal vedrørende lovforslagets bestemmelser om det nye nævns sammensætning bemærke, at det forekommer ambitiøst at gå fra 216 sagkyndige til 10 sagkyndige for så vidt angår de forhold, der i dag behandles af Natur- og Miljøklagenævnet.

Advokatrådet er opmærksom på muligheden for, at formanden kan beslutte, at en sag kræver, at nævnet tiltrædes af et eller flere sagkyndige medlemmer, der ad hoc beskikkes efter indstilling fra styrelser under Miljø- og Fødevarerministeriet, og som beskikkes af erhvervs- og vækstministeren.

Henset til det begrænsede antal faste sagkyndige forekommer denne mulighed for ad hoc beskikkelse at være en absolut nødvendighed for at sikre samme faglige standard som tidligere.

Advokatrådet må dog bemærke, at det forekommer sandsynligt, at den foreslåede nye ordning (§ 3, stk. 2) vil medføre længere sagsbehandlingstider, hvilket forekommer uheldigt. Det kunne således overvejes, hvorvidt der med fordel på forhånd kan udpeges sagkyndige medlemmer til en liste med henblik at supplere de faste nævnskonstellationer.

Det fremgår af både lovforslaget som af bemærkningerne hertil, at Miljø- og Fødevarerklagenævnet er uafhængigt. Nævnet skal sekretariatsbetjenes af den nye statslige styrelse Nævnenes Hus.

Lovforslagets § 8 bestemmer, at formanden kan træffe afgørelse på nævnets vegne i alle sager, hvis sagerne ikke indeholder spørgsmål af større eller principiel betydning, og hvis sagernes afgørelse alene beror på en juridisk vurdering.

Af lovforslaget fremgår det, at Natur- og Miljøklagenævnet de seneste år har truffet ca. 88 procent af det samlede antal afgørelser som formandsafgørelser.

Advokatrådet finder det af stor vigtighed, at klagesagsbehandlingen er indrettet på en sådan måde, at brugerne af nævnet har tillid hertil, ligesom sagsbehandlingen bør indrettes på en sådan måde, at uafhængigheden sikres. Det er derfor uhensigtsmæssigt, hvis et stort antal klager afgøres alene af formanden på nævnets vegne, og det kan efter Advokatrådets opfattelse svække tilliden, hvis et stort antal sager ikke realitetsbehandles af nævnet som sådan.

Advokatrådet skal endvidere bemærke, at både den hidtidige og den foreslåede fremtidige nævnssammensætning (den læge nævnsafdeling) forekommer uheldig, idet nævnssammensætningen indebærer en retssikkerhedsmæssig tvivlsom sammenblanding af den udøvende, den dømmende og lovgivende statsmagt. Navnlig den hidtidige inddragelse af nuværende og tidligere medlemmer af folketinget, der i realiteten skal tolke egen lovgivning, har bevirket unødvendigt mange dissensafgørelser, hvor dissenserne har fulgt de respektive politiske partiers standpunkter.

Advokatrådet er naturligvis opmærksom på den lange historiske forankring nævnssammensætning har haft. Desuagtet anbefales det at overveje en alternativ udpegning af nævnets læge medlemmer eksempelvis under inspiration af domstolenes udpegning af lægdommere og nævninge.

Med venlig hilsen

Nicolai Pii

Fredericia, den 14. september 2016

Høringsvar vedr. forslag til lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet

Tak for muligheden for at komme med bemærkninger til forslag til lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet. Hermed vores bemærkninger.

Lige klageadgang for alle organisationer

De danske landmænd er de nærmeste til at værne om miljø og natur. Det er en opgave, der bliver taget meget seriøst. Reguleringen og samspillet mellem landbrug og miljø skal bygge på et fagligt og juridisk korrekt grundlag, og det er derfor vigtigt, der er adgang til en administrativ prøvelse af reguleringens lovmedholdelighed.

Bæredygtigt Landbrug arbejder for, at de danske landmænd bliver reguleret fagligt og juridisk korrekt og har som målsætning, at den mest betydelige miljøindsats skal ydes der, hvor den største miljøbelastning finder sted, og dermed sikre, at indsatsen har reel effekt. Det er derfor besynderligt, at Bæredygtigt Landbrug som forening ikke generelt er klageberettiget på samme måde som miljøorganisationer. Der bør være lige klageadgang for alle ikke-statslige organisationer.

Udvidelse af konfiskationsadgang

Det fremgår af lovforslaget, at adgangen til konfiskation efter lovforslagets § 23, stk. 3 er udvidet. Det er dog uklart, hvilken betydning denne udvidelse har og i hvilke situationer denne konfiskationsadgang tænkes anvendt.

Vi er ikke klar over om det er hensigten at ændre retstilstanden og i givet fald, hvilken betydning det kan have overfor danske landmænd. Vi stiller os dog kritiske overfor at give nævnet så vidtgående kompetencer.

Indstilling af nævnsmedlemmer

Bæredygtigt Landbrug har omkring 4.000 medlemmer blandt landmænd fordelt på alle driftsgrene og repræsenterer således landbruget bredt og med en solid andel af den samlede produktion. Foreningen hjælper medlemmerne i faglige, juridiske og politiske anliggender. Bæredygtigt Landbrug repræsenterer således en stor del af de danske landmænd, og det er derfor helt naturligt, at organisationen er med til at udpege de sagkyndige medlemmer, jf. forslaget § 4.

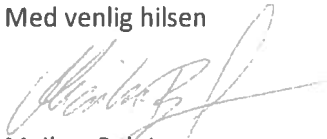
Betaling af klagegebyr

Generelt mener vi, at en frist på 14 dage for betaling af klagegebyr er for kort. De 14 dage kan nemt række ind over en ferie eller andet der gør, at fristen overses eller overskrides. Det bør derfor overvejes, om fristen kan forlænges.

Vi er desuden vidende om, at der er sket afvisning af klager på grund af "for sen" indbetaling af klagegebyr. Det har været situationer, hvor en klage er afvist, selvom girokortet var betalt den dato, der var oplyst på girokortet. Det er uklart, hvor mange klager, der har været afvist på grund af denne tekniske fejl eller hvor mange, der har accepteret afvisningen selvom betalingen reelt var sket på den dato, der var oplyst. Det er dog vores holdning, at der bør løsnes lidt op i forhold til kravene om betaling af klagegebyr, så det ikke

kommer klager til skade, at banker har en vis forsinkelse med overførsel af klagegebyret, så længe klager overholder fristen for betalingen.

Med venlig hilsen

Maiken Bak Jensen

Jurist

Bæredygtigt Landbrug

mobil. +45 27 15 12 00

E-mail: mbj@baeredygtigtlandbrug.dk

Web: www.baeredygtigtlandbrug.dk

Bæredygtigt
Landbrug

ATT. CHARLOTTE ARP VIBEGAARD
CARP@MFVM.DK

DANMARKS IDRÆTSFORBUNDS HØRINGSSVAR PÅ FORSLAG TIL LOV OM MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

DIF skal hermed på baggrund af en intern høring blandt DIF's specialforbund afgive følgende kommentarer til forslaget til Lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet:

Interessen blandt medlemmerne har samlet sig om to områder, nemlig udpegningen af medlemmer og størrelsen på gebyret.

Indstilling af sagkyndige medlemmer

Der er i forslaget lagt op til, at Friluftsrådet sammen med Danmarks Naturfredningsforening og Danmarks Sportsfiskerforening kan indstille tre kandidater til sagkyndige medlemmer af afdelingen i ferskvandsforhold, jfr. § 4 stk. 6. Det er uklart for DIF, hvorfor lige den afdeling er udvalgt, da Friluftsrådet repræsenterer dels en række medlemsorganisationer, der udfolder deres interesser i tilknytning til de ferske vande, dels repræsenterer medlemsorganisationer, der udfolder deres interesser i tilknytning til skove, det åbne land, veje og stier, det marine område og kysten. Flere af disse interesser knytter sig dermed til andre af de foreslåede sagkyndige afdelinger. DIF skal derfor opfordre til, at Friluftsrådet får mulighed for at indstille kandidater som sagkyndige medlemmer til andre relevante afdelinger.

Indstilling af læge medlemmer

Vedr. udpegningen af medlemmer er DIF helt enig med regeringen i, at der fortsat er et behov for deltagelse af læge medlemmer i klagesagsbehandlingen, hvor især Naturbeskyttelseslovens kapitel 4 om offentlighedens adgang til naturen har specialforbundenes interesse. Netop fordi, der ofte skal foretages en afvejning af modsatrettede hensyn eller andre former for skøn. Antallet af fire politisk udpegede medlemmer synes dog at være i underkanten efter DIF's opfattelse. DIF skal derfor opfordre til at øge dette antal for opnå større politisk spredning.

Klagesagsgebyret

Hvad angår klagesagsgebyret, bekymrer det idrætsorganisationerne, at det ikke er helt klart, om klager fra lokale foreninger falder ind under reglen om privatpersoners gebyr, - jfr. bemærkningerne til § 18 om foreninger, - eller om foreningerne opfattes som organisationer. DIF skal her foreslå, at det kommer til at fremgå af bemærkningerne til § 18, at frivillige, almennyttige foreninger falder ind under reglen om privatpersoners gebyr.

DIF
DANMARKS IDRÆTSFORBUND

IDRÆTTENS HUS
BRØNDBY STADIUM 20
2605 BRØNDBY
DANMARK

T 43 26 26 26
WWW.DIF.DK

SIDE 1 AF 2

PROTEKTOR
HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN

BEVÆGER DANMARK

Som det fremgår andetsteds af bemærkningerne har klagesagsgebyret tidligere været behandlet i en konkret sag mod Danmark, hvor Compliance komitéen under Århuskonventionen i 2012 konkluderede, at et gebyr på 3.000 kr. for organisationer var "uoverkommeligt dyrt". Regeringen vurderer, at gebyrer på 1800 kr. for virksomheder og organisationer ikke er uoverkommeligt dyrt. DIF er enig for så vidt angår visse store organisationer, men det gælder ikke alle og slet ikke små lokale foreninger.

Venlig hilsen

Dorte O. Andersen
Konsulent

M: 21603078

T: 43262034

doa@dif.dk

SIDE 2 AF 2

PROTEKTOR
HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN

BEVÆGER DANMARK

Dato: 16. september 2016

Til: Miljø- og Fødevareministeriet
att: Charlotte Arp Vibegaard carp@mfvm.dk

CC: Erhvervs- og Vækstministeriet
att: Michael Roland Lundstrøm Nielsen microl@erst.dk

Danmarks
Naturfredningsforening

Masnedøgade 20
2100 København Ø
Telefon: 39 17 40 00
Mail: dn@dn.dk

Danmarks Naturfredningsforenings hørings svar til Forslag til lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet

DN har gennemlæst lovforslag om nyt Miljø- og Fødevareklagenævnet, og har bemærkninger vedrørende:

- Voldsom forhøjelse af klagegebyr fra 500 kr. til 1800 kr. for natur, miljø og planklager samtidigt med at klager over landbrugs- og fødevareområdet skal være gebyrfrie. Det strider mod Aarhuskonventionens regler om adgang til prøvelse, og tilsyneladende også mod ligebehandlingsprincippet. DN mener klagerne bør være fri for gebyrer, eller som minimum fastholdes på nuværende niveau med mulighed for indexregulering. Vedtages de forhøjede gebyrer, agter DN at indbringe spørgsmålet for Aarhus Konventionens Compliance Committee med henblik på en bedømmelse af foreneligheden med konventionens krav.
- Nævnets sammensætning. DN peger på, at der bør tilføjes flere faglige grupper for at dække klagenævnets område. Det drejer sig om naturen på land & fredninger, og om genteknologi og miljøskade. Der kan også tilføjes en planfaglig gruppe, hvorefter der ikke er behov for ressourcer til et selvstændigt planklagenævnet. Samtidigt mener DN, der er behov for flere sagkyndige end de foreslåede 2 til hver gruppe, idet de brede områdekategorier ikke kan dækkes forsvarligt med kun 2 sagkyndige. Og endelig mener DN, den nuværende repræsentation med 7 folketingsmedlemmer bør fortsætte, og ikke reduceres til blot 4.
- DN ønsker gerne mulighed for at kunne indstille medlemmer til faggrupperne fødevarer og veterinære forhold.

Klagegebyr

Danmarks Naturfredningsforening er imod den i lovforslaget foreslåede forhøjelse af klagegebyret fra 500 kr. til 1800 kr. for indbragt klager fra foreninger. En så voldsom forhøjelse af klagegebyret (mere end 360 % i forhold til det nuværende gebyr) vil naturligvis være en økonomisk belastning af arbejdet med klagesager. I forvejen investerer DN næsten 3 millioner kr. af vores indsamlede midler i kvalitetssikring af offentlige afgørelser og planer til fordel for almen interesse: naturen og miljøet.

Det fremgår af Aarhuskonventionen og endvidere af direktiv 2003/35/EU, at adgangen til prøvelse ikke ... må være uoverkommelig dyr. Den foreslåede forhøjelse af klagegebyret er i lovbemærkninger karakteriseret som "... hævet til et mere tidssvarende niveau...". Det anføres endvidere, at gebyret ikke er blevet reguleret siden indførelsen i 2004.

Laves et opslag i Danmarks Statistiks forbrugerprisindex ses det, at forbrugerpriserne er steget fra index 82 i 2004 - til index 100 i 2016. Med andre ord er der tale om en forhøjelse af

priserne på ca. 18 % siden 2004. Med den foreslåede storrørelse på 360 % for organisationer er det ganske vanskeligt at få øje på det "tidssvarende" i gebyrforhøjelsen.

Det er endvidere foreningens opfattelse, at den foreslåede forhøjelse af klagegebyret vil stride imod intentionerne bag Aarhus Konventionens søjle III om adgangen til prøvelse. Foreningen agter at indbringe den vedtagne lov for Aarhus Konventionens Compliance Committee med henblik på en bedømmelse af foreneligheden med konventionens krav.

Endelig bør det fremhæves, at der tilsyneladende slet ikke er tradition for at opkræve klagegebyrer indenfor fødevareministeriets (landbrugets) klagenævn. Klager fra det hidtidige *Fødevareministeriets klagecenter* omfatter knap 50 lovområder, hvoraf størstedelen omhandler landbrugserhvervet. Fremover skal disse klager behandles i det nye miljø- og fødevareklagenævn. Traditionen med gebyrfrie klager videreføres tilsyneladende i det nye klagenævn, hvormed der opstår en markant forskelsbehandling mellem blandt andet landbrugs- og fødevareerhvervets gebyrfri klager og øvrige klager med voldsomt forhøjede gebyrer.

Der er ikke fremlagt nogen saglig begrundelse for, at tilsidesætte et almindeligt ligebehandlingsprincip i forhold til gebyrkravet. Det må som minimum kræves, at der argumenteres for en tilsidesættelse af en generel lighedsgrundsætning i lovgivningen.

Det er en tydelig og uheldig politisk prioritering, der indbefatter øget byrde i forbindelse med klager vedrørende natur, miljø og planlægning der kommer fra organisationer – herunder DN. Det på trods af, at DN klager markant mindre end gruppen af privatpersoner og vinder langt flere af klagerne (over 50 %).

DN støtter gebyrfri klager, og mener det bør gælde for alle nævnenes lovområder, eller som minimum at gebyrniveauet fastholdes på det uværende niveau på 500 kr. med mulighed for index-regulering.

Foreningen peger desuden på, at regler om hvorvidt klagegebyret returneres hvis klagen vindes helt eller delvist, bør fremgå af den lov klagen vedrører, og ikke være op til erhvervs- og vækstministeren at fastsætte regler om i en bekendtgørelse.

Nævnets sammensætning

For miljø- og fødevareklagenævnet skal der fremover være 9 faste afdelinger af nævnsmedlemmer:

1. industriforhold
2. jordforureningsforhold
3. grundvands- og vandforsyningsforhold
4. landbrugsforhold
5. marine forhold
6. ferskvandsforhold
7. fødevareforhold
8. veterinærforhold
9. 4 læge medlemmer

Nr. 1-8 rummer hver 2 sagkyndige plus 2 suppleanter, der beskikkes af erhvervs- og vækstministeren efter høring af miljø- og fødevareministeren og efter indstilling fra henholdsvis erhvervs- og NGO-siden, så der opnås paritet.

Faste afdelinger kan være en udmærket idé, dog under forudsætning af, at de dækker de relevante felter. Det er et problem, at den terrestriske natur (naturen på land) & fredning ikke er dækket tilstrækkeligt. DN mener derfor, det er væsentligt i et miljø- og fødevareklagenævn, at disse tildeles en egen gruppe.

Desuden bør også genteknologiske forhold og miljøskadeforhold dækkes. Derudover vurderer DN, at industriforhold og en række af de øvrige afdelinger – herunder også en ny om terrestrisk natur & fredning, ikke kan dækkes fagligt forsvarligt af blot 2 sagkyndige.

Der skal ikke længere være visitationsudvalg, hvor sagkyndige som tidligere deltog i sagernes tilrettelæggelse, og kunne gøre indsigelse (indkaldeordningen) mod formandens beslutninger om sagsbehandling og nævnssammensætning (læg, sagkyndig, kombination eller formandsafgørelse). Over 2014 og 2015 har indsigelsesmuligheden angiveligt kun været anvendt 5 gange. Hidtil har formanden på orienteringsmøder redegjort for gældende afgørelsespraksis, og for forgangne periodes og kommende periodes udmøntning af formandskompetancen, herunder indkomne sager og deres behandling. Her kan nævnsmedlemmerne fortsat forlange sager, som formanden agter at afgøre, forelagt for hele nævnet. I Natur- og miljøklagenævnet har 88 % af alle sager været formandsafgørelse - dvs rent juridiske eller efter kendt praksis og ikke store og principielle. Denne linje ønskes fortsat i hele det nye nævns område.

Praksis har vist, at udpegning af over 200 sagkyndige, hvoraf hovedparten aldrig bliver anvendt, ikke er hensigtsmæssig. Omvendt forekommer 16 sagkyndige + 16 suppleanter at være for smalt - dels vil der være stor personafhængighed i afgørelserne, og dels vil de sagkyndige blive belastet af så mange sager, at man risikerer rekrutteringsproblemer. Derfor foreslår DN, at afdelingerne består af hver 4 sagkyndige plus 2-4 suppleanter.

Jf. DN's hørings svar til lovforslag om nyt planklagenævn, foreslår DN desuden en gruppe om fysisk planlægning. Denne kan erstatte behovet for et planklagenævn (se til orientering DN's hørings svar til lovforslag om nyt planklagenævn).

Der udpeges jf. lovforslaget kun 4 læge medlemmer. Det betyder en meget smal repræsentation af folketingets partier. Til sammenligning er der 7 læge medlemmer i det nuværende natur- og miljøklagenævn. DN foreslår, at reglerne for de 2 nævn harmoneres (planklagenævn og miljø- og fødevareklagenævn), og at reglerne for de nuværende 7 læge medlemmer udpeget af Folketinget, fortsætter i begge de nye klagenævn, for at sikre en bredere demokratisk repræsentation.

Beskikkelse af sagkyndige

DN er glad for, at foreningen jf. lovforslaget får mulighed for at indstille til grupperne 1-6. Såfremt gruppe 7. fødevareforhold og gruppe 8. veterinære forhold dækker de lovområder det nuværende Fødevareministeriets klagecenter har behandlet, ønsker DN gerne mulighed for også at indstille til disse to grupper. Foreningen arbejder intensivt med en række af de lovområder der fremgår af listen over love som behandles i det nuværende Fødevareministeriets klagecenter, herunder for eksempel økologiloven, jordfordeling, læhegn, diverse støtteordninger m.v.

Med venlig hilsen

Nina Larsen Saarnak, Leder for lokale sager
31 19 32 38, nis@dn.dk

Miljø- og Fødevareministeriet
Slotsholmsgade 12
1216 København K
Att. Charlotte Arp Vibegaard (carp@mfv.dk)

Silkeborg 16. september 2016.

Bemærkninger til forslag til lov om Miljø- og Fødevareklagenævn

Idet vi takker for fremsendt høringsmateriale har vi flg. bemærkninger.

Det er for os afgørende, at der er paritet i sammensætningen af nævnets sagkyndige. Derfor glæder det os, at dette princip stadfæstes i bemærkningerne til lovforslaget, således at hensyn til erhverv og miljø/natur vægtes ligeligt.

Da der erfaringsmæssigt desværre fortsat må forventes et stort antal akvakultursager i det nye Miljø- og Fødevareklagenævn, er det væsentligt, at der vil være tilstrækkelig sagkundskab indenfor akvakultur til stede i den rette sagkyndigafdeling.

Nævnets sammensætning og placering af akvakultursager

Vi finder, at sager om akvakultur herunder miljøgodkendelse af havbrug og dambrug og vandindvinding bør behandles i afdelingen om landbrugsforhold (§ 3 stk. 1 nr. 4), da akvakultur på de væsentlige områder er sammenlignelige med landbrugssager. Akvakulturvirksomheder er lige som øvrig landbrug primærproduktionsvirksomheder, som regel beliggende uden for lokalplanlagt område og med direkte eller indirekte udledning til recipient.

I bemærkningen til lovforslaget er foreslået, at sagkyndige med kendskab til akvakultur er placeret i afdelingen om ferskvandsforhold. Det er uhensigtsmæssigt, at marin- og ferskvandsakvakultur er placeret under Ferskvandsforhold, hvor sagkundskab om miljø, afvanding, oversvømmelse, ferskvandsbiologi og viden om internationalt beskyttede arter og naturtyper skal være. Ligeledes vil opdeling af sagkundskab om akvakultur under både Marine forhold og Ferskvandsforhold være uhensigtsmæssigt.

Akvakultursager bør jf. ovenstående behandles i den sagkyndige afdeling om landbrugsforhold, og sagkyndige fra ferskvandsafdelingen, marinafdelingen eller vandforsyningsafdelingen kan så inddrages i en aktuel sag, såfremt dette findes relevant.

Jf. Ovenstående bemærkes til § 3 stk. 1 nr. 1, at sagkyndige under landbrugsforhold bør besidde sagkundskab inden for akvakulturanlæg.

Af § 3 stk. 2 fremgår, at formanden kan beslutte at behandlingen af en sag kræver, at nævnet tiltrædes af et eller flere yderligere sagkyndige medlemmer, der ad hoc beskikkes, samt at hvis formanden beslutter

dette indstiller Miljø- og Fødevarerministeriet et eller flere sagkyndige medlemmer med de relevante kompetencer til beskikkelse af erhvervs- og vækstministeren.

Dette bør ændres fra "et eller flere medlemmer" til "mindst to medlemmer" for at sikre paritet.

§ 4 stk. 1: Landbrug og Fødevarer bør være med i gruppen der indstiller sagkyndige til Industriforhold, da de repræsenterer mange kap 5 virksomheder.

Af § 5 fremgår at formanden i særlige tilfælde kan beslutte, at en sag skal behandles i en anden eller flere afdelinger. Meget relevant f.eks. i sager om miljøgodkendelse af dambrug og havbrug, hvor det kan være relevant at inddrage sagkyndige fra både industri, vandindvinding, ferskvandsforhold og marine forhold.

Nævnets prøvelse

§ 11 bør ændres, så hovedreglen bliver, at der kun skal ske prøvelse i de forhold der er klaget over. Samt at formanden skal orientere nævnet, såfremt han træffer beslutning om fuld prøvelse. Dette vil sikre retssikkerhed, samt en hurtigere sagsbehandling.

Eftersom der desværre er en del uklarheder indenfor regler og regulering af akvakultursager, bør nævnets prøvelse jf. ovenstående begrænses til de punkter, der er klaget over. Ved fuld prøvelse kan risikeres at forhold af uvæsentlig betydning vil medføre hjemvisninger eller ophævelser og endnu mere usikkerhed på området.

Desuden bør § 11 suppleres med, at klager uden konkret indhold skal afvises.

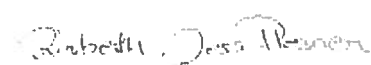
Vi oplever ofte, at der indsendes en generel klage over en akvakulturafgørelse uden noget konkret indhold. En sådan klage vil i teorien kunne udløse en fuld prøvelse af en afgørelse uden at klager har kunnet påberåbe sig et konkret forhold, eller en forøget sagsbehandlingstid, såfremt nævnet først under realitetsbehandlingen, skal bede om konkret indhold i klagen. Hertil skal erindres, at en klage altid medføre gener for en virksomhed.

Klagesagsgebyr

Jf. § 18 finder Dansk Akvakultur, at hævnings- og differentieringen af klagegebyret er positivt. En højere gebyr for organisationer vil forhåbentligt tilskynde dels til en bedre vurdering inden klage samt en større villighed til at gå i dialog fra begge parter under afgørelsesprocessen. Da rigtig mange akvakultursager desværre påklages af organisationerne kan det endda overvejes om klagegebyret kan sættes endnu højere, da de mange klager fra organisationer har en væsentlig negativ påvirkning på virksomheder bl.a. i forhold til investeringer herunder ombygninger til mere miljørigtig produktion.

Med venlig hilsen

Dansk Akvakultur

Lisbeth Jess Plesner

Miljø- og Fødevareministeriet
Slotsholmsgade 12,
1216 København K

Sendt til erhverv@milj.to.dk

16. september 2016

Høringssvar vedr. forslag til lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet

Dansk Erhverv har modtaget forslag til lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet i høring, og har følgende bemærkninger til lovforslaget.

Generelle bemærkninger

Dansk Erhverv er overordnet positiv overfor etableringen af et samlet Miljø- og Fødevareklagenævn i det nye Nævnenes Hus.

Dansk Erhverv er tilfreds med at det nye Miljø- og Fødevareklagenævn sikrer et styrket og uafhængigt armslængdeprincip fra den udøvende myndighed, da det vil styrke retssikkerheden. Dette skal især ses i forhold til det nuværende Klagecenter for fødevarer, landbrug og fiskeri, som organisatorisk er placeret i Miljø- og Fødevareministeriets departement.

I dag oplever mange virksomheder meget lange sagsbehandlingstider i klagesager på både miljø- og fødevarerområdet. Der findes flere eksempler på sagsbehandlingstider på over et år, hvilket er meget utilfredsstillende for såvel borgere, virksomheder samt ministeriet selv. Det er derfor helt afgørende, at et nyt klagenævn bliver i stand til at reducere de nuværende sagsbehandlingstider betydeligt.

I lovforslagets bemærkninger fremgår det, at et fælles Miljø- og Fødevareklagenævn vil skabe bedre betingelser for styring af arbejdsopgaverne, give adgang til fleksible personaleløsninger og sikre effektiv ressourceudnyttelse samt at lovforslaget skønnes at medføre forenkling og kortere sagsbehandlingstider, jf. s. 31-32.

Det er derfor utilfredsstillende, at det i forbindelse med ressortoverførslen til Erhvervs- og Vækstministeriet, jf. Kgl. Resolution af 8. juni 2016, er aftalt mellem Erhvervs- og Vækstministeriet og Miljø- og Fødevareministeriet, at det nuværende niveau for gennemsnitlige sagsbehandlingstider fastholdes og kun på længere sigt forbedres.

JRK
jrk@danskerhverv.dk

Side 1/3

Vores ref.: SAG-2016-02585

Dansk Erhverv finder det uambitiøst, at det nuværende niveau for gennemsnitlige sagsbehandlingstider således fastholdes, når det samtidigt bemærkes, at forslaget medfører bedre betingelser for styring af arbejdsopgaverne, fleksible personaleløsninger samt effektiv ressourceudnyttelse og forenklinger. Det fremgår af forslaget, at ukomplicerede sager kan afgøres på ca. 6 måneder i gennemsnit, mens mere tunge og principielle sager forventes afgjort på ca. 12 måneder i gennemsnit. Dansk Erhverv har tidligere påpeget, at sagsbehandlingstiderne er for lange, og at opgørelsesmetoden er uhensigtsmæssig.

Det er helt afgørende for virksomheder, at de kan forvente hurtig respons fra myndighederne. Især hvis virksomheden fx har fået tildelt en smiley på et forkert grundlag, og kundegrundlaget forsvinder som følge deraf. Dansk Erhverv foreslår derfor, at der indføres en mere ambitiøs målsætning, så 95 procent af alle klagesager på fx fødevareområdet skal behandles inden for 3 måneder.

Foruden en kortere sagsbehandlingstid giver det også en mere retvisende opgørelse og forventning til sagsbehandlingstiden. En gennemsnitlig sagsbehandlingstid på ca. 6 måneder for ukomplicerede sager og ca. 12 måneder for tunge og principielle sager fortæller ikke noget om den enkelte sag samt den forventede sagsbehandlingstid. Samtidig vil den foreslåede opgørelsesmetode også give plads til, at nogle sager (5 pct.) er komplekse, og kan tage lang tid at behandle.

Det er vigtigt, at et nyt fælles Miljø- og Fødevareklagenævn sikrer transparens til offentligheden, så denne bliver hørt, og kan følge med i afgørelserne, fx via den nuværende afgørelsesportal på fødevare-, landbrugs- og fiskeriområdet. Dansk Erhverv er derfor også tilfreds med, at afgørelsesportalen fortsætter og udvides med forslaget. Dansk Erhverv vil endvidere gerne opfordre til, at formanden inviterer erhvervet og øvrige interessenter til en dialog mindst én gang om året, hvor status på sager, sagsbehandlingstider mv. kan drøftes, hvilket der bl.a. har været tradition for på fødevare-, landbrugs- og fiskeriområdet.

Specifikke bemærkninger

Dansk Erhverv bemærker, at der med lovforslaget vil være 2+2 særligt sagkyndige tilknyttet hver afdeling, jf. § 3, stk. 1, nr. 1-8. Det kan blive en betydelig arbejdsopgave, der pålægges de beskikkede afhængig af sagsmængden. Dansk Erhverv anbefaler, at ministeriet genovervejer, hvorvidt afdelingerne vil være i stand til at dække det nødvendige kompetencebehov samt behandle sagerne indenfor en rimelig tidsfrist på baggrund af tidligere historik på de forskellige sagsområder.

Dansk Erhverv er tilfreds med indstillingsretten til beskikkelse af § 3, stk. 1, nr. 7, jf. § 4, stk. 7. Det er vigtigt, at afgørelser træffes på et kvalificeret grundlag og af relevante sagkyndige. I forhold til valg af sagkyndige er det vigtigt, at udpegelsen ikke er ensidig, men så vidt muligt tilgodeser alle indstillingsberettede, dvs. paritet.

Det er også positivt, at nævnet har mulighed for at ændre formandens beslutning om, at en sag skal afgøres af formanden, jf. § 7. Dog efterlyser Dansk Erhverv, at undtagelsen i § 6, stk. 2 præciseres. For såfremt nævnet ønsker, at en sag skal behandles i nævnet, skal der som udgangspunkt ikke være undtagelser herfor. End ikke hvis sager er mindre eller ukomplicerede eller alene beror på en juridisk vurdering. Et andet forhold der skal overvejes, er kriterierne for genoptagelse af sager, som ikke fremstår klart af forslaget.

Dansk Erhverv efterspørger ligeledes klarere regler for, hvorvidt gebyr tilbagebetales, såfremt klager får medhold eller delvist medhold, jf. § 18, stk. Det fremgår af forslaget, at Erhvervs- og Vækstministeriet kan fastsætte nærmere regler herom. Hvis en myndighed træffer en forkert afgørelse, skal en borger eller virksomhed ikke betale for, at få medhold heri.

Dansk Erhverv er tilfreds med, at der ikke opkræves eller betales gebyr for klager nævnt i § 19, nr. 1-7, således at praksis på bl.a. fødevare-, landbrugs- og fiskeriområdet videreføres uforandret.

Dansk Erhverv uddyber naturligvis gerne ovenstående.

Med venlig hilsen

Jeppé Rønnebæk Kongsbak
Politisk konsulent

Koncern Jura
Charlotte Arp Vibegaard
carp@mfvm.dk

J.nr. 2016-32-018-00062
Dato: 16-09-2016

Høring vedr. forslag til lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet

Det Veterinære Sundhedsråd har følgende kommentarer til det fremsendte høringsmateriale:

- Det bør tydeliggøres, hvorledes formanden for nævnet udpeges og beskikkes.
- De i § 3, punkt 8 sagkyndige i veterinærforhold bør udpeges på en strikt veterinærfaglig baggrund.
- § 3, pkt. 9 – det er uklart hvad der menes. Skal 4 læge medlemmer kunne erstatte 2 sagkyndige medlemmer i veterinære forhold? I givet fald hvilke forhold skal der ligge til grund for dette? Hvis dette er tilfældet, så bliver der 18 sagkyndige medlemmer i stedet for de nævnte 16 medlemmer. Dette ses der umiddelbart ikke at være taget højde for i lovforslaget.
- Rådet skal bemærke, at det på side 40 er nævnt, at udtalelse kan hentes hos Det Veterinære Sundhedsråd. Opmærksomheden henledes i den forbindelse på, at det siden 1. januar 2016 kun er muligt for anden myndighed at indhente en sådan udtalelse via Fødevarestyrelsen, jf. § 3, stk. 3 i Bekendtgørelse om forretningsorden for Det Veterinære Sundhedsråd nr. 1711 af 15. december 2015.

Med venlig hilsen

På vegne af Rådet
Lissi Vestergaard Karlsen
Faglig sekretær

Miljø- og Fødevareministeriet
Slotholmsgade 12
1216 København K.
Att. Charlotte Arp Vibegaard, email: carp@mfm.dk

16. september 2016

Vedr. Forslag til lov om Miljø- og Fødevareklagenævn

Friluftsrådet har modtaget forslag til Lov om Miljø- og Fødevareklagenævn og har følgende bemærkninger:

Friluftsrådet noterer sig, at med lovforslaget sammenlægges to af Miljø- og Fødevareministeriets klageinstanser, henholdsvis Natur- og Miljøklagenævnet og Klagecenter for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri til et nyt nævn med navnet Miljø- og Fødevareklagenævnet. Miljø- og Fødevareklagenævnet bliver ifølge forslaget den øverste og uafhængige administrative klageinstans for afgørelser på Miljø- og Fødevareministeriets område.

I forslaget lægges der op til, at det nye nævn får en anderledes sammensætning. Det nuværende nævn er organiseret som et kombinationsnævn, hvor både det sagkyndige og det læge element indgår. Det betyder, at nævnet har to forskellige sammensætninger, dels en læg sammensætning, hvor nævnet sammensættes med formanden og syv medlemmer udpeget af Folketinget og to højesteretsdommere, og dels en sagkyndig sammensætning, hvor nævnet besættes af formanden og et antal sagkyndige medlemmer, der udtages af formanden blandt de beskikkede. Listen over beskikkede sagkyndige medlemmer er i dag på mere end 200 sagkyndige.

Ad. Nævnets sammensætning

I forslag til Lov om Miljø- og Fødevareklagenævn § 2 foreslås en sammensætning bestående af 1 formand (jurist), 2 dommere (udpeget af landsretten), en sagkyndig afdeling bestående af 2 sagkyndige personer (af hensyn til paritetsprincippet udpeges 1 sagkyndig af erhvervsiden og 1 sagkyndig udpeges af miljø/natur/forbruger-siden) og en læg afdeling bestående af 4 politisk udpegede medlemmer. I den sagkyndige sammensætning vil nævnet bestå af 3 juriske medlemmer samt 2 sagkyndige, i alt 5 medlemmer, og i den læge sammensætning vil nævnet bestå af 3 jurister og 4 læge medlemmer, i alt 7 medlemmer.

Friluftsrådet er bekymret over både den sagkyndige og den læge sammensætning. Med den foreslåede sagkyndige sammensætning mener Friluftsrådet ikke, at det er muligt at være sagkyndig ekspert på så bredt et fagområde, som der lægges op til i de 8 sagkyndige afdelinger. I afdelingen for eksempelvis landbrugsforhold skal de to sagkyndige tilsammen have viden inden for følgende: landbrugsdrift, arealforvaltning, husdyrproduktion, planteavl, håndtering og anvendelse af husdyrgødning, miljøteknologier, landbrugets påvirkning af natur, specielt terrestrisk natur og overfladevand, herunder internationalt beskyttede og §3-beskyttede naturtypers talegrænser for tilførsler af næringsstoffer og næringsstofudvaskning fra landbrugsdrift til overfladevand og grundvand. Det er med andre ord et kæmpe område, og

Friluftsrådet mener ikke, at to personer alene kan rumme så meget faglig viden, så de kan dække en afdeling med tilstrækkelig ekspertise. Friluftsrådet er derfor meget bekymret for, om afgørelser truffet med den sagkyndige sammensætning af nævnet vil falde i kvalitet, og at man med andre ord udvander den sagkyndige sammensætning af nævnet.

Friluftsrådet foreslår, at der kan oprettes en ekstra afdeling, der varetager den terrestriske natur inkl. internationalt beskyttede naturområder og fredninger, og at disse fagområder dermed udgår af afdelingen for landbrugsforhold. Det vil styrke klagebehandlingen på både det landbrugsrelaterede såvel som det naturrelaterede område.

I forhold til forslaget om, at den læge sammensætning af nævnet skal bestå af 3 jurister og 4 politisk udpegede medlemmer, er Friluftsrådet meget bekymret for, at den læge sammensætning dermed bliver for politisk uniform. Med 7 politisk udpegede medlemmer som den nuværende læge sammensætning af Natur- og Miljøklagenævnet består af, finder Friluftsrådet mulighed for en større spredning i politisk ideologi og dermed en mere demokratisk repræsentation af det læge nævn. Friluftsrådet vil gerne opfordre til, at det tilstræbes, at det læge nævn sammensættes med størst mulig politisk spredning for dermed at opnå de mest demokratiske afgørelser. I det hele taget bakker Friluftsrådet op om en læge sammensætning af nævnet.

Ad. Beskikkelse af sagkyndige medlemmer

Det er i forslaget lagt op til, at Friluftsrådet jf. § 4 stk. 6 sammen med Danmarks Naturfredningsforening og Danmarks Sportsfiskerforening kan indstille tre kandidater til sagkyndige medlemmer af afdelingen i ferskvandsforhold. Det er Friluftsrådet glad for, da vores organisation repræsenterer en række medlemsorganisationer, der udfolder deres interesser i tilknytning til de ferske vande, men det samme gør sig gældende med flere af de andre afdelinger. Friluftsrådet har en række medlemsorganisationer der udfolder deres interesser i tilknytning til det marine område, kysten, i skoven og det åbne land. Flere af disse interesser knytter sig dermed til andre af de foreslåede sagkyndige afdelinger. Friluftsrådet vil derfor anmode om at få mulighed for at indstille kandidater som sagkyndige medlemmer til afdelingen for landbrugsforhold jf. § 3 nr. 6 og § 4 stk. 4 og til afdelingen for marine forhold jf. § 3 nr. 5 og § 4 stk. 5, og såfremt der oprettes en afdeling med den terrestriske natur og fredninger som fagområde, også til denne.

Ad. Gebyr for behandling af klager

For behandling af klager, der indbringes for nævnet, er der i forslagets § 18 lagt op til, at klager betaler et gebyr på 900 kr. for privatpersoner og 1800 kr. for virksomheder og organisationers vedkommende. Friluftsrådet finder det stærkt kritisabelt, at gebyret for at klage hæves fra 500 kr. til 1800 kr. for virksomheder og organisationer. Med en prisforhøjelse på 260 % virker forslagets gebyrprissætning ikke begrundet af en almindelig prisregulering. For en almindelig interesseorganisation som Friluftsrådet, der har begrænsede ressourcer og i øvrigt er non-profit, virker det ikke bare dyrt, men urimeligt dyrt, og man får uvilkårligt den tanke, at prisen er fastsat så høj, at det skal forhindre organisationerne i at klage fremadrettet.

Af Århuskonventionens artikel 9, der beskæftiger sig med adgang til klage og domstolsprøvelse fremgår, at *"i tilfælde, hvor en part giver adgang til sådan prøvelse ved en domstol, sikrer denne, at en sådan person også, uden eller mod beskedent vederlag, har adgang til en hurtig og ved lov etableret procedure, hvorved en offentlig myndighed revurderer sagen eller et uafhængigt og upartisk organ, der ikke er en domstol, prøver sagen."* Friluftsrådet finder, at det foreslåede klagegebyr på 1800 kr. for organisationer m.m. langt overstiger aftalebestemmelserne i Århuskonventionen om borgernes klagemuligheder

"uden eller mod beskedent vederlag." Friluftsrådet vil derfor på det kraftigste opfordre til en mindre prisstigning for virksomheder og organisationer eller alternativt, at der skelnes mellem klagegebyret for virksomheder og organisationer.

Med venlig hilsen

Torbjørn Eriksen
Vicedirektør

Miljø- og Fødevareministeriet
Slotsholmsgade 12
1216 – København K

Sendt som e- mail til carp@mfvm.dk

16. september 2016

Hotel • Restaurant
& Turisterhvervet

Vodroftsvej 32
1900 Frederiksberg C

Tel +45 35 24 80 80
Fax +45 35 24 80 88

www.horesta.dk
horesta@horesta.dk

cvr.nr. 17 01 48 11

Vedr. Høringssvar vedr. forslag til lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet

HORESTA har den 19. august 2016 modtaget høring over forslag til lov og takker for muligheden for at komme med vores kommentarer.

Generelle bemærkninger til lovforslaget.

HORESTA tilslutter sig beslutningen om at etablere et nyt og uafhængigt Miljø- og Fødevareklagenævn med henblik på at modernisere, forenkle og ensarte Miljø- og Fødevareministeriets klagestruktur til et nævn mindst lige så kvalificeret og effektivt, som de to nuværende klageinstanser.

HORESTA har gentagne gange i tidligere høringer om Fødevareloven påpeget problemstillinger ved det nuværende klagesystem, som i realiteten udfordrer virksomhedernes retssikkerhed. Det drejer sig helt generelt om, at Klagecentret ikke har behandlet klager over 1. instansens afgørelser i relation til faglige vurderinger eller faglige skøn, idet klageinstansen ikke har haft de faglige forudsætninger for faglige revurderinger. Det er HORESTAs erfaring med mere end 15 år med smiley- ordningen, at virksomhedernes klager over afgørelser i vid udstrækning har taget afsæt i uenighed om Fødevarestyrelsens faglige vurdering og sanktionen i forhold til forseelsen, frem for en uenighed om den juridiske ramme for afgørelsen. Der drejer sig også om, at offentliggørelserne af kontrolresultater, hvor klager ikke har opsættende virkning for offentliggørelsen, opleves uretfærdigt og retssikkerheden er udfordret yderligere af de lange sagsbehandlingstider. Der ud over er det problematisk med offentliggørelsen af kontrolresultaterne med smiley-ordningen, at virksomhederne ikke har mulighed for at klage over en sur smiley, der skyldes en administrativ bøde. Dette på trods af, at smiley'en de facto er en dobbelt sanktion af virksomheden, idet virksomhedernes kundegrundlag er afhængig af smiley'ens resultat.

HORESTA finder aftalen med overførelsen af ressort fra Miljø- og Fødevareministeriet til Erhvervs- og vækstministeriet bekymrende i relation til en uambitiøs målsætning om på langt sigt at reducere

sagsbehandlingstiderne for det nye klagenævn. De alt for lange sagsbehandlingstider er særdeles utilfredsstillende og belastende for virksomhedernes retssikkerhed, borgernes oplysninger om virksomhedernes kontrolresultater samt ministeriets kontrolstyring. For at leve op til formålet for det nye klagenævn, er det HORESTAs forventning, at den nuværende sagsbehandlingstid, der i mange tilfælde er længere end 1 år, reduceres væsentligt, og sagerne bør behandles indenfor det kvartal, hvor virksomheden/organisationen har klaget over afgørelsen.

HORESTA hilser offentliggørelsen via afgørelsesportalen velkommen og understreger, at øget tilgængelighed af alle nævnets afgørelser er til gavn og læring for offentlighed og ikke mindst virksomhederne og kan indgå i den løbende kvalitetsudvikling af myndighedsudøvelsen på området. HORESTA foreslår i den sammenhæng, at nævnet fastholder kontakten med erhvervet og øvrige interessenter gennem de årlige statusmøder, som det nuværende Klagecenter har gennemført.

Den foreslåede nævnskonstruktion muliggør, at der i særlige situationer, hvor der er forbindelse med klagen påpeges oplysningen, som i nødvendigt og tilstrækkeligt omfang rejser tvivl f. eks. om det faglige skøn, vil kunne foretages en efterprøvelse. HORESTA konstaterer, at specielt planteavlsområdet og dyrevelfærd fremhæves på dette område. HORESTA skal understrege, at også på fødevarerområdet er det afgørende med en udvidet mulighed for afprøvning af de faglige vurderinger eksempelvis risikovurderinger og hvorvidt fødevarer sikkerhed er bragt i fare eller ej.

HORESTA konstaterer med tilfredshed, at organisationen har indstillingsret sammen med øvrige relevante erhvervsorganisationer til nævnet, således at udpegelsen afspejler bredt erhvervet fra jord til bord.

HORESTA er enig i, at nævnets sammensætning skal afspejle relevant fagekspertise på de forskellige lovgivningsområder, men vurderer, at de foreslåede ressourcer bliver utilstrækkelige, hvis afgørelserne skal træffes på et kvalificeret grundlag. I forhold til de enkelte faglige afdelinger, bør det genovervejes, om i alt 4 sagkyndige pr afdeling er realistisk i forhold til mængden og omfanget af klager.

HORESTA kan konstatere, at nævnets formand har beføjelser og kompetencer til at afgøre sager på nævnets vegne og i praksis vil det være størstedelen af sagerne, som afgøres af formanden. HORESTA finder ikke forslaget § 6 hensigtsmæssig i relation til, mindre og/eller ukomplicerede sager ikke kan behandles af nævnet. Principielt bør nævnet kunne tage alle sager op til behandling i nævnet uden undtagelser.

HORESTA tilslutter sig, at der ikke opkræves gebyr for klagersager på fødevarerområdet. HORESTA mener, at det principielt er forvaltningsmæssigt problematisk, at der er gebyrer på klager. HORESTA ønsker desuden regler uddybet i forslaget vedrørende klagers ret til tilbagebetaling af gebyr ved medhold i klagen

HORESTA påpeger, at det vil være en styrkelse af virksomhedernes retssikkerhed, hvis det nye nævn vil kunne behandle sager, som relaterer sig til alle sanktioner, der forårsager det sureste smil i smiley-ordningen set i lyset af de store konsekvenser, det sure smil har for en virksomhed.

HORESTA står selvfølgelig til rådighed for uddybning af ovenstående kommentarer eller yderligere bidrag, såfremt det ønskes.

Med venlig hilsen

Tine Skriver

Fødevarechef
HORESTA

Høringssvar angående lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet

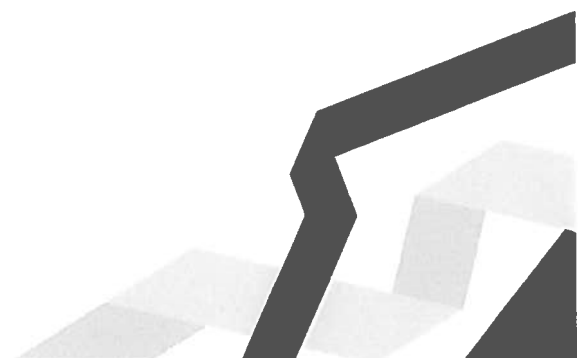
Håndværksrådet takker for det modtagne lovforslag.

Håndværksrådet har blandt sine medlemmer blandt andet anlægsgartnere, der ofte håndterer og arbejder med jordforurening samt en række andre medlemmer, hvor jordforurening er et væsentligt spørgsmål. Det er derfor vigtigt for Håndværksrådet, at de sagkyndige medlemmer i denne afdeling har et højt fagligt niveau.

Håndværksrådet er på den baggrund uforstående overfor, at Håndværksrådet ikke har ret til indstilling inden for afdelingen vedrørende jordforurening.

Venlig hilsen

Kristian Bech, erhvervspolitisk konsulent
Håndværksrådet

KØBENHAVNS KOMMUNE
Teknik- og Miljøforvaltningen
Byens Anvendelse

Miljø- og Fødevareministeriet
Slotholmsgade 12
1216 København K

13-09-2016

Sagsnr.
2016-0316244

Dokumentnr.
2016-0316244-1

Høringssvar til Miljø- og Fødevareministeriet vedrørende forslag til lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet

Miljø- og Fødevareministeriet har den 19. august 2016 sendt forslag til lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet i høring.

Københavns Kommune har noteret sig regeringens udspil om et øget fokus på hensynet til vækst og udvikling og regeringens aftale om bedre rammer for kommuner, borgere og virksomheder. Som led i dette udspil og denne aftale er det besluttet at nedlægge Natur- og Miljøklagenævnet og i stedet etablere to nye klagenævne, hvoraf det ene er Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Københavns Kommune finder det ud fra et miljøretligt perspektiv bekymrende, at miljødelen adskilles fra plandelen uagtet, at begge de nye nævne vil indgå i Nævnenes Hus. Miljøretligt har det været en gevinst, at såvel plan- som miljødelen var samlet i Natur- og Miljøklagenævnet. Det er vigtigt, at der i den nye klagenævnsmode bliver et særdeles tæt samarbejde for at tilgodese den historiske sammenhæng mellem de to discipliner.

Kommunen kan tilslutte sig, at sagkyndige medlemmer skal udpeges i kraft af deres personlige kompetencer og ikke i kraft af deres ansættelsesforhold/særinteresser for at sikre nævnets uafhængighed.

Københavns Kommune har derudover noteret sig, at sagsbehandlingstiden i det nye Miljø- og Fødevareklagenævne bliver det nugældende niveau for de gennemsnitlige sagsbehandlingstider. Dermed skønnes sagsbehandlingstiden i gennemsnit at blive på 6 måneder, og for de mere tunge og principielle sager bliver gennemsnittet på ca. 12 måneder. Hertil kommer, at det er aftalt, at de gennemsnitlige sagsbehandlingstider forbedres på sigt. Københavns Kommune støtter ambitionen om hurtigere sagsbehandlingstid. Den usikkerhed, som opstår i forbindelse med lang sagsbehandlingstid, er uheldig for alle parter i en sag.

Med venlig hilsen

Rikke Voss Hvelplund
Centerchef

**Center for
Miljøbeskyttelse**

Njalsgade 13,2
Postboks 380
2300 København S

E-mail
fz3v@tmf.kk.dk

EAN nummer
5798009493149

Til Miljø- og Fødevareministeriet
Att.: Charlotte Arp Vibegaard

Med henvisning til ministeriets forslag til lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet fremsendes hermed LO's bemærkninger:

Sammensætningen af det nye Miljø- og Fødevareklagenævn indebærer en klar forringelse af fagbevægelsens indflydelse. Fagbevægelsen får ikke længere mulighed for at udpege sagkyndige medlemmer og dermed deltage på lige fod med erhvervsorganisationer som tilfældet har været i det nuværende Natur- og Miljøklagenævn, hvor Arbejderbevægelsens Erhvervsråd er indstillingsberettiget til sagkyndige medlemmer. Det er ikke tilfældet i det nye klagenævn:

Til tre kandidater til sagkyndige til afdelingen om industrielle forhold indstiller DN, Ornitologisk Forening og Sportsfiskerforbundet 3 kandidater. DI og Håndværksrådet indstiller ligeledes 3 kandidater om industrielle forhold.

Til tre kandidater til sagkyndige til afdelingen om landbrugsforhold indstiller DN, Økologisk Landsforbund, Dyrenes Beskyttelse og Dansk Ornitologisk Forbund i forening 3 kandidater. DI og Landbrug og Fødevarer indstiller ligeledes 3 kandidater om landbrugsforhold.

Til tre kandidater til sagkyndige til afdelingen om fødevarerforhold indstiller Forbrugerrådet og Aktive Forbrugere 3 kandidater. DI, Landbrug og Fødevarer samt Håndværksrådet indstiller ligeledes til 3 kandidater om fødevarerforhold.

Den foreslåede sammensætning af indstillingsberettigede organisationer er ikke begrundet i bemærkningerne til forslaget.

Det er helt uacceptabelt, at fagbevægelsen ikke får mulighed for fortsat at indstille medlemmer. I de nævnte afdelinger bør LO også være indstillingsberettiget i lighed med Miljømærkenævnet, hvor LO er indstillingsberettiget til 1 medlem af i alt 3 som varetager miljø- og forbrugerinteresser.

Venlig hilsen
f. Niels Sørensen

Hanne Jacobsen
Sekretær / Arbejdsret og Arbejdsmiljø
Direkte tlf.: 3524 6029 • Mail: hbj@lo.dk

LO • Landsorganisationen i Danmark
Islands Brygge 32D, 2300 København S. • www.lo.dk

 Stærkere sammen – LO arbejder for job og uddannelse til alle

Det er os med overenskomster og faglige fællesskaber

ErDuOK.dk

Til Charlotte Arp Vibegaard

Tak, for høringsbrevet.

Vi er meget bekymrede for den nedskæring af faglig viden der foregår under omstruktureringen. Det er urealistisk at 16 mennesker kan rumme samme faglige kompetencer og erfaringer som 216 mennesker kan. Det er trods alt en nedskæring på over 90 %.

Klagenævnet dækker over mange forskellige fagområder, som sjældent overlapper hinanden, hvorfor man må forvente, at det kræver et hvis antal mennesker for at kunne løfte opgaven/sagsbehandlingen ordentligt.

Vi håber I tager klagenævnets fremtidige faglige integritet in mente inden den endelige lovændring.

Venlig hilsen

Naturteamets postkasse

v/ Mette Coulthard Flintholm

Natur, Miljø og Trafik

ODSHERRED KOMMUNE | NYVEJ 22 | 4573 HØJBY
NATURTEAM TELEFON: 59 66 60 05
E-MAIL: natur@odsherred.dk | www.odsherred.dk

tænk på miljøet – behøver du at udskrive denne mail?

Høringssvar vedr. forslag til Lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet

Miljø-, Klima- og Trafikudvalget i Svendborg Kommune har på sit møde den 5. september 2016 behandlet ovennævnte, og ønsker at komme med nedenstående bemærkninger til det fremsendte lovforslag med lovbemærkninger.

Af bemærkninger til lovforslaget, under 2.3. *Gebyr ved indgivelse af klage*, underafsnit 2.3.2. *Lovforslagets indhold*, s. 37, fremgår at:

For så vidt angår regler for tilbagebetaling af gebyr er det hensigten, at de hidtidige regler herfor skal videreføres.

Udvalget ønsker de nuværende regler videreført, og forudsætter, at det også fremover vil gælde, at det indbetalte gebyr tilbagebetales, hvis klager får helt eller delvist medhold i klagen.

Der henvises til vedlagte udskrift af referatet fra udvalgmødet.

Med venlig hilsen

 Lone Løncher Lind

Miljø- og Fødevareministeriet,
Slotsholmsgade 12,
1216 København K.

Att.: Charlotte Arp Vibegaard

14. september 2016

Hørings svar til forslag til lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet

Økologisk Landsforening har gennemgået det fremsatte lovforslag.

Foreningen vil gerne gøre opmærksom på foreningens navn, idet vi forventer, at benævnelsen "Økologisk Landsforbund" henviser til foreningen og benævnelsen derfor bør rettes til foreningens rette navn nemlig "Økologisk Landsforening".

Der er tilfredshed med, at Økologisk Landsforening kan deltage i indstillingen af medlemmer under §3, stk. 1 pkt. 4. Det forekommer imidlertid besynderligt, at foreningen ikke er indstillingsberettiget i forhold til pkt. 7 og 8., eftersom Økologisk Landsforening organiserer såvel landmænd som fødevarevirksomheder og har tilsvarende eksperter på såvel fødevarevirksomheds- som veterinærområdet, som Landbrug & Fødevarer har. Pt er stort set alle virksomheder, der forarbejder økologiske produkter organiseret i Økologisk Landsforening.

Grundlæggende er det bemærkelsesværdigt, at Økologisk Landsforening i højere grad sidestilles med Danmarks Naturfredningsforening og Dyrenes Beskyttelse. Økologisk Landsforening er de økologiske landmænds og virksomheders organisation og har i den sammenhæng større lighed med Landbrug & Fødevarer. Det er muligvis nemmere for foreningen at finde sammen med de andre organisationer om indstilling af medlemmer, vi kan blot konstatere, at i flere tilfælde får Landbrug & Fødevarer blot større indflydelse, eftersom de er færre, der skal blive enige om en indstilling, hvis Økologisk Landsforening sættes i gruppe med de grønne organisationer.

Økologisk Landsforening vil derudover ikke gå i detaljer med alle bestemmelser i Lovforslaget. Foreningen vil dog benytte anledningen til at give udtryk for, at til dags dato har der været problemer med, at Klagenævnet for Fødevare, Landbrug og Fiskeri ikke er uafhængigt af Fødevareministeriet. Når landmænd og fødevarevirksomheder har klaget over kontrolafgørelser, så er det ministeriets egne folk, der allerede har afgjort sagen, der redegør for sagen overfor klagenævnet, og det er vores erfaring, at ministeriet loyalt følger deres egne styrelses afgørelse. Klageren oplever derfor, at der ikke er reel retssikkerhed, og at der er tale om en pseudo klagemulighed. Det ser vi meget gerne løst.

Med venlig hilsen

Sybille Kyed

Landbrugspolitisk chef

Miljø- og Fødevareministeriet,
Slotsholmsgade 12, 1216 København K.
Att. Charlotte Arp Vibegaard carp@mfvm.dk

Stort behov for et effektivt klagesystem for aktindsigt

Høringssvar fra Åbenhedstinget til forslag til lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet

Det fremgår af lovforslaget, at det nye klageorgan også overtager de klager om aktindsigt, der hidtil har hørt under Natur- og Miljøklagenævnet.

Dermed vil der fortsat være en række forskellige klageveje for aktindsigt efter miljøoplysningsloven. Ved nogle afgørelser, der træffes af ministerier, vil der fortsat helt mangle en klageinstans.

Det er vigtigt, at ministeriet og Folketinget benytter lovændringen til at etablere et effektivt klagesystem for sager om aktindsigt.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bliver ifølge lovforslaget klageorgan ved sager, hvor nævnet er klageinstans for selve miljø sagen f.eks. en miljøgodkendelse. Nævnet vil desuden blive klageorgan for afgørelser om aktindsigt ved "halvoffentlige" organer f.eks. selskaber, der er omfattet af miljøoplysningsloven. I andre tilfælde må klager i sager, der skal behandles efter miljøoplysningsloven, fortsat rettes til et ministerium, Statsforvaltningen, eller en anden særlig klageinstans.

En aktuel sag illustrerer behovet for forenkling af klagesystemet: Nationalt Center for Miljø og Energi (DCE) har udarbejdet rapporten "Belysning af kobber- og zinkindholdet i jord". På baggrund af rapporten anmodede DR-journalist Kristian Sloth om at få oplyst, ved hvilke landbrug og griseproducenter der var konstateret overskridelser af grænseværdier. Centeret afslog aktindsigt 22/10 2015 og skrev, at afgørelsen kunne påklages til Natur- og Miljøklagenævnet. Journalisten klagede 16/11 2015, men 14/4 2016 modtog han besked om, at Natur- og Miljøklagenævnet afviste at behandle klagen, "da nævnet ikke har kompetence". Nævnet havde efter fem måneder fundet frem til, at Ministeriet for Uddannelse og Forskning var klageinstans i denne sag. Dette ministerium har ikke erfaringer med miljøoplysningsloven. Ministeriets afgørelse har ikke givet klarhed, og det har været nødvendigt at involvere Folketingets Ombudsmand.

Forløbet illustrerer, at der er brug for forenklinger og effektivisering af klagesystemet. Spredningen på forskellige klagesystemer betyder, at det er vanskeligt at sikre en ensartet praksis. I nogle sager er det et væsentligt problem, at der ikke er et klageorgan for afgørelser, der træffes af ministerier. Henvendelser til Folketingets Ombudsmand er en mulighed, men ombudsmanden er ikke en

klageinstans. Ombudsmanden afgør selv, om en henvendelse skal føre til en undersøgelse, og en række henvendelser bliver faktisk ikke undersøgt.

De forskellige klagesystemer for afgørelser, der hører under miljøoplysningsloven, bør erstattes af ét klagenævn med særlig ekspertise i aktindsigt. Samling i ét klageorgan kan give en bedre udnyttelse af ressourcer. Klagenævnet skal sikres uafhængighed og have kompetence til at prøve både juridiske og faktiske forhold i klagesager. Nævnet skal træffe bindende afgørelser om aktindsigt og om nødvendigt kunne pålægge tvangsbøder, indtil en afgørelse bliver effektueret.

Et nyt særligt klagenævn for miljøoplysninger kan gøres til klageorgan for alle afgørelser efter miljøoplysningsloven. En sådan ordning findes i Norge. Denne ændring kan ske ved at erstatte den nuværende formulering i miljøoplysningslovens § 4 a med en formulering, der klargør, at et nyt miljøoplysningsnævn er klageorgan for afgørelser efter denne lov.

Der skal desuden indføres en bestemmelse i miljøoplysningsloven om klagenævnets sammensætning. Afgørelser om aktindsigt skal bygge på miljøoplysningsloven, EU-direktivet om adgang til miljøoplysninger og Aarhuskonventionen. Den juridiske ekspertise skal være afgørende, og det vil ikke være hensigtsmæssigt med medlemmer, der indstilles af interesseorganisationer og medlemmer, der udpeges af Folketinget, som det foreslås for Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Et særligt klagenævn for miljøoplysninger kan være første skridt til etablering af et fælles klagenævn for aktindsigt, der både omfatter sager efter miljøoplysningsloven og sager efter offentlighedsloven. Denne mulighed er nærliggende, hvis offentlighedsloven efter nødvendige ændringer kommer i overensstemmelse med internationale standarder. Hvis det sker, vil der kun være enkelte forskelle mellem offentlighedsloven og miljøoplysningsloven.

Et fælles klagesystem kan sikre ekspertise og ensartet praksis. En klar praksis kan forbedre kvalitet og hurtighed ved sagsbehandlingen hos de mange forvaltninger, der skal træffe afgørelser som første instanser. Et effektivt klagesystem vil betyde, at behovet for at klage bliver mindre.

For Åbenhedstinget

Nils Mulvad og Oluf Jørgensen

14/9 2016

Til
Erhvervsstyrelsen
Att.: Michael Roland Lundstrøm Nielsen, microl@erst.dk.

samt

Miljø- og Fødevareministeriet
Att.: Charlotte Arp Vibegaard, carp@mfvm.dk

13. september 2016
Side 1 af 1

Høring af forslag til lov om Planklagenævn samt forslag til lov om Miljø- og Fødevareklagenævn

Hermed fremsendes Aarhus Kommune bemærkninger til de to lovforslag.

Indledningsvis skal siges, at Aarhus Kommune ser frem til en modernisering af planloven, der giver større kompetence til kommunerne. Aarhus Kommune er dog af den opfattelse, at det er en dårlig ide, at skille miljø og planlægning fra hinanden, idet vækst uden tæt sammenhæng med miljøet er en stor fejltagelse. En adskillelse af miljø og planlægning vil være og et brud på en lang og god tradition i Danmark.

Aarhus Kommune er derfor bekymret for den seneste tendens i lovgivningsarbejdet.

I forhold til forslag til lov om Planklagenævn samt forslag til lov om Miljø- og Fødevareklagenævn finder Aarhus Kommune derfor også anledning til specifikt at påpege, at det er almindeligt forekommende, at en klage dels omfatter en afgørelse i henhold til lov om miljøvurdering af planer og programmer dels omfatter vedtagelsen af den plan eller det program, som miljøvurderingsafgørelsen vedrører.

De fremsatte lovforslag indebærer, at den del af en sådan klage, der vedrører afgørelsen i henhold til miljøvurderingsloven, skal behandles af Miljø- og Fødevareklagenævnet, mens den del af klagen, som vedrører vedtagelsen af den pågældende plan, skal behandles af Planklagenævnet.

Dette forekommer ikke hensigtsmæssigt. Sådanne klager bør behandles af det samme nævn, og Aarhus Kommune foreslår, at lovforslagene ændres i overensstemmelse hermed. Alternativt bør der i det mindste sikres en koordinering af klagesagsbehandlingen i de to nævn.

Potentielle konsekvenser af den forslåede opdeling uddybes gerne i et møde med Erhvervsstyrelsen og/eller Miljø- og Fødevareministeriet.

Med venlig hilsen

Erik Jespersen
Direktør Teknik og Miljø
Aarhus Kommune

TEKNIK OG MILJØ
Ledelsessekretariatet
Aarhus Kommune

Ledelsessekretariatet
Rådhuset
8100 Aarhus C

Telefon: 89 40 20 00
Direkte telefon: 51 57 59 19

E-mail:
post@mtm.aarhus.dk
Direkte e-mail:
lihjo@aarhus.dk
www.aarhus.dk

Sag: 16/038456-5
Sagsbehandler:
Lisbeth Hjortborg

Til: Charlotte Arp Vibegaard (carp@mfvm.dk)
Fra: Kirsten Arvesen, Akademikerne (ka@ac.dk)
Titel: Høring over forslag til lov om Miljø- og Fødevarklagenævnet
Sendt: 14-09-2016 10:15:05

Til Miljø- og Fødevareministeriet
Att.: Charlotte Arp Vibegaard

Vedr. Høring over forslag til lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet

Det skal herved meddeles at Akademikerne henviser til Den Danske Dyrlægeforenings høringssvar, og ikke har yderligere bemærkninger til høringen.

Med venlig hilsen

Kirsten Arvesen
Sekretær

M 2535 4132
E ka@ac.dk

Akademikerne • T +45 3369 4040 • E ac@ac.dk • W www.ac.dk

Akademikerne er fælles talerør for 25 faglige organisationer,
der organiserer samfundets højest uddannede.
Følg vores synspunkter via vores nyhedsbrev – tilmeld dig [her](#)
Mød os på twitter [@ACakademikerne](#)

KL's hørings svar til lovforslag om ændringer af Natur- og Miljøklagenævnet

KL har modtaget to lovforslag i høring om ændringer af Natur- og Miljøklagenævnet – dels forslag til Lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet, dels forslag til Lov om Planklagenævnet.

KL skal i den anledning pege på tre forhold i tilknytning hertil:

For det første:

- Lovforslaget om det nye Miljø- og Fødevarerævn indeholder ni afdelinger. I den læge afdeling foreslås færre læge medlemmer, mens antallet af juridisk sagkyndige fastholdes. KL skal anbefale, at balancen mellem læge og juridisk sagkyndige medlemmer revurderes. KL finder, at praktisk kendskab til lokale forhold bør indgå med større vægt i nævnets arbejde, end der lægges op til med lovforslaget.

For det andet:

- KL finder det vigtigt, at der med den foreslåede opdeling af Natur- og miljøklagenævnet sikres den fornødne koordination mellem nævnenes arbejde i de tilfælde, hvor en klage nødvendiggør behandling i begge nævn.

For det tredje:

- KL finder det vigtigt, at nævnenes sagsbehandlingstider nøje og løbende overvåges, så risikoen for forlængede sagsbehandlingstider minimeres, og så der i modsat fald kan iværksættes initiativer til imødegåelse heraf.

Hørings svaret har endnu ikke været forelagt til politisk behandling hvorfor der tages forbehold herfor.

Med venlig hilsen

Marie Louise Madsen
Kontorchef for KL Teknik og Miljø

Dato: 26. september 2016

Sags ID: SAG-2016-04187
Dok. ID: 2249156

E-mail: MLM@kl.dk
Direkte: 3370 3108

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 1 af 1